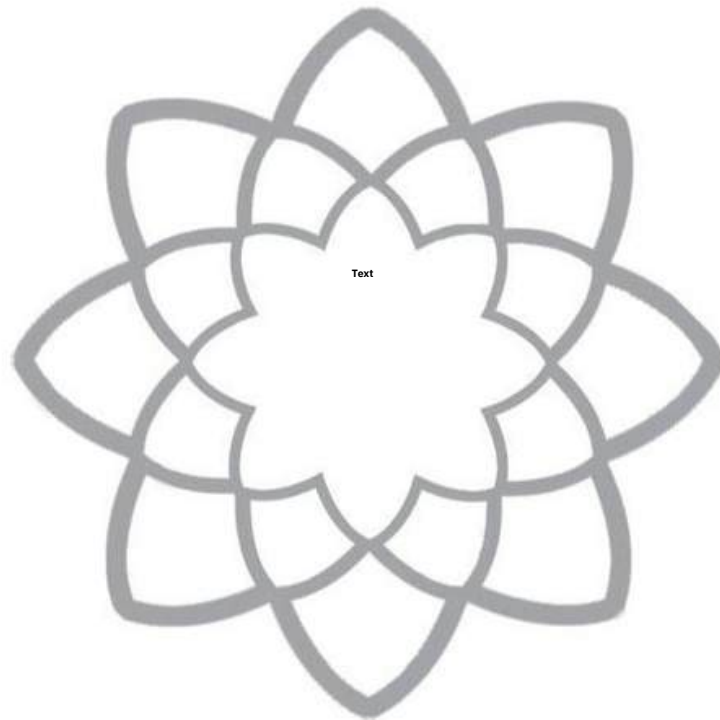

SGI Nederland

Studie-examen niveau 1

2025

Inhoud

Boodschap van Hideki Iwami	2
Inleiding	3

Deel A: Het leven van Nichiren Daishonin

Studiemateriaal 1

Het leven van Nichiren Daishonin.....	5
---------------------------------------	---

Deel B: 'Over het bereiken van boeddhaschap in dit leven'

Studiemateriaal 2

Nam-myoho-renge-kyo	13
---------------------------	----

Studiemateriaal 3

'Over het bereiken van boeddhaschap in dit leven' van Nichiren Daishonin.....	16
---	----

Studiemateriaal 4

President Ikeda's lezing over 'Over het bereiken van boeddhaschap in dit leven' ...	20
---	----

Deel C: Kosenrufu

Studiemateriaal 5

'Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land' en kosenrufu.....	27
---	----

Deel D: De geschiedenis van de SGI

Studiemateriaal 6

De geschiedenis van de Soka Gakkai.....	30
---	----

Studiemateriaal 7

De breuk tussen de Soka Gakkai en Nichiren Shoshu.....	43
--	----

Boodschap van Hideki Iwami

Bedankt dat je je begrip van en geloof in het Nichiren Boeddhisme wilt verdiepen door middel van het SGI Nederland Studie-examen niveau 1. Ik weet zeker dat al je inspanningen hiervoor een dieper bewustzijn van de kracht van het boeddhisme zullen opleveren, en dat je daarmee een grotere vreugde in je boeddhistische beoefening en dagelijkse leven ervaart.

In *De nieuwe menselijke revolutie* geeft Shin'ichi de volgende aanmoediging en uitleg over de betekenis van boeddhistische studie: "Ik wil jullie heel erg bedanken dat jullie de moeite hebben genomen hierheen te komen om de uitdaging van dit examen aan te gaan. Sommigen van jullie vragen zich misschien af waarom we zo'n moeilijke boeddhistische theorie moeten bestuderen als we heel eenvoudig met chanten voorspoed kunnen verkrijgen. Maar houd alsjeblieft in gedachten dat we, ook al brengt een correct geloof je geweldige voorspoed, ook veel hindernissen en uitdagingen zullen tegenkomen. Alleen als je een stevige basis hebt door je studie, zul je niet twijfelen als er problemen opduiken.

"Toen de onderdrukking van het militaire gezag leidde tot de arrestatie van meneer Makiguchi en meneer Toda in de Tweede Wereldoorlog, lieten alle andere verantwoordelijken van de Gakkai hun geloof vallen. Dit deden ze omdat ze niet hadden gestudeerd en de grondbeginselen van het boeddhisme niet kenden. Maar als we de leerstellingen van de Daishonin goed bestuderen", zo legde hij uit, "weten we waarom hindernissen en vervolging samengaan met een correct geloof en begrijpen we hoe we in dit leven boeddhaschap kunnen bereiken. Zo kunnen we, als we met anderen over het boeddhisme praten, ook uitleggen waarom de leer van de Daishonin groots is en op een duidelijke, logische en overtuigende manier verduidelijken wat een religie correct maakt. Daarom benadrukt de Daishonin dat beoefening samen moet gaan met studie. Hij spoort ons als volgt aan: 'Span u in op de twee manieren van beoefening en studie. Zonder beoefening en studie kan er geen boeddhisme zijn.'" (GND-II, 286) (...)

Na zijn duidelijke uitleg over het belang van het bestuderen van de boeddhistische theorie, zei Shin'ichi: "De studie-examens die we in de Gakkai kennen zijn er om je aan te moedigen in het bestuderen van het boeddhisme. Het kernpunt is dat je niet alleen je besluit sterker maakt om de leerstellingen van de Daishonin je leven lang te blijven studeren, maar dat je er ook naar streeft om in praktijk te brengen wat je met deze examens hebt geleerd, al is het maar één enkel woord of één enkele zin. Je doel is niet zozeer om te slagen voor het examen maar om een winnaar in geloof te worden, een winnaar in geluk." (*De nieuwe menselijke revolutie*, deel 7, 107-109)

In dit citaat lezen we hoe belangrijk onze boeddhistische studie is. Ik weet zeker dat je het fijn zult vinden om deel te nemen aan de studie en dat je daardoor ziet hoe de filosofie van het Nichiren Boeddhisme niet alleen je eigen leven verrijkt en verandert, maar ook de wereld om je heen.

Hartelijke groet en veel succes met de studie!
Hideki Iwami
Voorzitter SGI Nederland

Inleiding

Het Studie-examen niveau 1 is gebaseerd op de basisbeginselen van het Nichiren Boeddhisme.

Dit studie-examen bestaat uit 4 delen:

Deel A: Het leven van Nichiren Daishonin

Deel B: Over het bereiken van boedddhaschap in dit leven

Deel C: Kosenrufu

Deel D: De geschiedenis van de Soka Gakkai

Door dit examen samen met andere leden te bestuderen, verdiep je je begrip over het leven van Nichiren Daishonin, de Boeddha van het Laatste Tijdperk van de Wet, en zie je hoe belangrijk dit is voor je eigen dagelijkse leven .

Deel A is een fragment uit 'De basisbeginselen van het Nichiren Boeddhisme voor het nieuwe tijdperk van wereldwijde kosenrufu'. (Andere fragmenten uit deze tekst worden gedeeltelijk gebruikt voor deel B, C en D).

Deel B is een diepgaand onderzoek naar de belangrijkste leer van Nichiren Daishonin. Dit is de leer dat alle gewone mensen zich bewust kunnen worden van hun aangeboren boedddhanatuur en deze naar buiten kunnen brengen, gewoon zoals ze zijn en in dit leven. En dat ze zich kunnen bevrijden van het lijden van geboorte en dood. Hierdoor zul je je overtuiging in je eigen boedddhaschap en het proces van menselijke revolutie verdiepen. Ook kun je dit beginsel goed aan anderen uitleggen. Het studiemateriaal voor dit onderwerp omvat Nichiren Daishonins eigen geschrift (Gosho) uit 1255, 'Over het bereiken van boedddhaschap in dit leven' en een lezing over deze gosho door president Ikeda.

Deel C is gericht op het bestuderen van kosenrufu, het doel van het boeddhisme “het delen en verspreiden van de correcte leer, die de verlichting van de Boeddha belichaamt, en alle mensen naar het bereiken van boedddhaschap leiden en het realiseren van vrede en welvaart voor de gehele mensheid”. (SGI Nieuwsbrief 9379) Op deze manier verdiep je je in de diepgaande betekenis van de activiteiten die we als SGI-leden in ons district en in de samenleving doen.

Deel D gaat over de geschiedenis van de Soka Gakkai, de organisatie die het hart en de spirit van Nichiren Daishonin en haar drie oprichters en presidenten deelt, ons eeuwige voorbeeld van onbaatzuchtige toewijding aan de verspreiding van de Wet. We zullen ons ook verdiepen in het 'priesterprobleem' en onze spirituele onafhankelijkheid. Ander studiemateriaal voor dit deel kun je online vinden op de site van de Soka Gakkai International Office of Public Information.

Net als bij deel A hopen we dat je dit niet bestudeert alsof het een schoolvak is, maar dat je de diepgaande betekenis die het voor je eigen leven en je beoefening heeft, zult onderzoeken. Studeren voor het examen helpt ons om onszelf op een dieper niveau uit te dagen dan we normaal gesproken zouden doen. Het Studie-examen niveau 1 is niet ingewikkeld en is bedoeld om ons leerproces te versterken en te ondersteunen. De meeste vragen zijn meerkeuzevragen. Bij een paar vragen is slechts een kort, schriftelijk antwoord vereist. Hieronder volgen enkele voorbeelden:

STUDIE-EXAMEN NIVEAU 1

Voorbeeld (1)

Waarom legde Nichiren Daishonin op 12-jarige leeftijd de gelofte af om de wijste persoon van Japan te worden? (Kies één juist antwoord)

- ☐ Het was een vereiste om in het klooster te leven.
- ☐ Zodat hij zijn ouders en alle mensen naar echt geluk kon leiden.
- ☐ Zodat hij op een dag een hoofdpriester in een tempel kon worden.

Voorbeeld (2)

“Daarom moet u tijdens het reciteren van myoho en renge het diepe geloof oproepen, dat ...”

(Maak dit citaat uit de gosho van Nichiren Daishonin hieronder af)

We hopen dat je veel plezier zult beleven aan het bestuderen van dit studiemateriaal, het afleggen van het examen en het delen van je ervaring hiermee!

SGI Nederland Studiecomité

Deel A - Het leven van Nichiren Daishonin

Studiemateriaal 1

Het leven van Nichiren Daishonin

Uit 'De grondbeginselen van het Nichiren Boeddhisme voor het nieuwe tijdperk van wereldwijde kosenrufu' (SGI Nieuwsbrief 9348)

De vier grote vervolgingen die Nichiren Daishonin in de loop van zijn leven heeft ondergaan

1260: Vervolging te Matsubagayatsu

1261-1263: Verbanning naar Izu

1264: Vervolging te Komatsubara

1271-1274: Vervolging te Tatsunokuchi

Nichiren Daishonin (1222-82) wijdde zijn leven toe aan het verspreiden van de Mystieke Wet, Nam-myoho-renge-kyo. Gedreven door zijn standvastige toewijding en compassie om het lijden weg te nemen en alle mensen in staat te stellen hun aangeboren boedddhaschap naar buiten te brengen. Moeilijkheden en vervolgingen achtervolgden hem zijn leven lang, terwijl hij zich inspande om een eind te maken aan al het kwaad dat het geluk van de mensen in de weg stond.

Zijn jeugd

De Daishonin werd geboren op 16 februari 1222 in het aan zee gelegen gehucht Kataumi bij het dorp Tojo in het district Nagasa in de provincie Awa. Hij was de zoon van eenvoudige mensen, en zijn familie leefde van de visserij. Op 12-jarige leeftijd¹ begon hij zijn scholing in een dichtbij gelegen tempel die de Seicho-ji tempel heette. In die periode deed hij de gelofte om de wijste man van Japan te worden (zie 'De Tripitaka-meester Shan-wu-wei'; WND-I, 175). Hij wilde de wijsheid van de boeddhistische leerstellingen verkrijgen om daarmee het fundamentele lijden van leven en dood te overwinnen en zijn ouders en alle mensen naar echt geluk te leiden.

Op zijn zestiende trad hij, op zoek naar een dieper begrip van de boeddhistische leerstellingen, formeel toe tot het priesterschap in de Seicho-ji tempel en kreeg daar onderwijs van Dozenbo, een oudere priester. Kort daarna schrijft de Daishonin dat hij "een juweel van wijsheid zo helder als de morgenster" verkreeg. ('De Tripitaka-meester Shan-wu-wei'; WND-I, 176) Dit kan worden opgevat als wijsheid over de Mystieke Wet, die de essentie van het boeddhisme is.

Daarna reisde de Daishonin naar Kamakura, Kioto, Nara en andere boeddhistische

¹ Alle leeftijden in deze tekst zijn gebaseerd op de traditionele Oost-Aziatische telling, waarin het eerste levensjaar wordt geteld als 1 in plaats van 0, zodat iemand in het eerste levensjaar één jaar oud is, en twee in het tweede levensjaar etc.

kenniscentra. Hij bestudeerde de soetra's en commentaren grondig in de belangrijkste tempels zoals de Enryaku-ji tempel op de berg Hiei, het centrum van de Tendai School; daar maakte hij zichzelf vertrouwd met de leerstellingen van alle scholen. Hij stelde vast dat de Lotus Soetra de allerbelangrijkste van de boeddhistische soetra's is en dat de Wet van Nam-myoho-renge-kyo, waarvan hij zich bewust was geworden, de essentie van de soetra is en het middel om alle mensen op het meest fundamentele niveau te bevrijden van lijden. Ook werd hij zich bewust van de missie om Nam-myoho-renge-kyo te verspreiden als de leer waarmee de mensen in het Laatste Tijdperk van de Wet² boeddhenschap kunnen bereiken.

De verklaring van het vestigen van zijn leer

Door zijn studie aan vooraanstaande boeddhistische centra bevestigde de Daishonin zijn missie om de Mystieke Wet - Nam-myoho-renge-kyo - te verspreiden, en de manier waarop hij dat kon doen. Hij begon aan zijn strijd, wetende dat hij onvermijdelijk op tegenwerking en vervolging zou stuiten. Rond het middaguur op 28 april 1253, bij de Seicho-ji tempel, weerlegde hij de Nembutsu leer en andere boeddhistische leerstellingen van zijn tijd en noemde ze onjuist, en hij verklaarde dat Nam-myoho-renge-kyo de enige correcte boeddhistische leer is om alle mensen in het Laatste Tijdperk van de Wet naar verlichting te leiden. Dit staat bekend als de verklaring van het vestigen van zijn leer. Hij was toen tweeëndertig jaar oud. Vanaf dat moment nam hij de naam Nichiren (letterlijk Zon-Lotus) aan.

Doordat de Daishonin op het moment dat hij zijn leer vestigde openlijk de Nembutsu leer veroordeelde, werd Tojo Kagenobu, de plaatselijke heerser woedend. Tojo was een functionaris in de Kamakura-regering, (die het hoofd van de politie was en verantwoordelijk voor het innen van de belastingen) en hij was een vurig Nembutsu-aanhanger. Tojo beraamde een gewapende aanval op de Daishonin, maar de Daishonin wist op tijd te ontsnappen.

Vervolgens vertrok de Daishonin naar Kamakura, de plaats waar de militaire regering was gevestigd. Hij nam daar zijn intrek in een kleine woning in Nagoè (wat later bekend werd als Matsubagayatsu) en begon vurig met de verkondiging van zijn leer. Hij verspreidde de leer van Nam-myoho-renge-kyo, terwijl hij de dwaling van de Nembutsu- en Zen-leerstellingen, die een grote invloed op de mensen in Kamakura hadden gekregen, weerlegde. Tijdens deze vroege periode van verkondiging werden bekende leerlingen als Toki Jonin, Shijo Kingo (Shijo Yorimoto) en Ikegami Munenaka aanhanger van zijn leer.

Het aanbieden van de verhandeling 'Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land' en het stuiten op vervolging

In de periode dat de Daishonin met zijn verspreiding in Kamakura begon, onderging Japan een opeenvolging van natuurrampen en catastrofes, waaronder extreme weersomstandigheden, zware aardbevingen, hongersnood, brand en epidemieën. Vooral de verwoestende aardbeving van de Shoka-periode, die in augustus 1257 de streek Kamakura trof, zorgde ervoor dat vele huizen en belangrijke gebouwen in Kamakura werden vernietigd.

²Het Laatste Tijdperk van de Wet duidt op het tijdperk waarin de leerstellingen van boeddhya Shakyamuni de kracht verliezen om mensen naar verlichting te leiden. Gewoonlijk beschouwde men het als de periode van tweeduizend jaar na het overlijden van de Boeddha. In Japan ging men ervan uit dat dit tijdperk begonnen was in het jaar 1052.

Na deze ramp schreef de Daishonin de verhandeling 'Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land' (zie GND-II, 29-71) om de fundamentele oorzaak van het lijden van de mensen te verklaren, en om het middel uit te leggen waarmee de mensen dit lijden konden uitwissen. Op 16 juli 1260 bood hij deze verhandeling aan Hojo Tokiyori aan, de regent in ruste van de militaire regering in Kamakura, die in feite nog steeds de machtigste leider van het land was. Dit was de eerste keer dat de Daishonin protest aantekende bij de autoriteiten. (Dit staat bekend als zijn eerste protest bij de overheid)

In deze verhandeling verklaarde hij dat de oorzaak van de opeenvolgende catastrofes was dat de mensen de correcte boeddhistische leer belasterden en vertrouwden op onjuiste leerstellingen. De ernstigste oorzaak, stelde hij, was de Nembutsu-leer die in Japan populair was gemaakt door priester Honen (1133–1212).

De Daishonin drong er bij de mensen op aan hun geloof in dergelijke onjuiste leerstellingen op te geven en te geloven in de correcte leer van het boeddhisme, omdat het land hierdoor vredig en welvarend land zou worden. Het blijven steunen van onjuiste leerstellingen, zo waarschuwde hij, zou er onvermijdelijk toe leiden dat het land te maken kreeg met interne strijd en buitenlandse invasie — twee van de 'drie catastrofes en zeven rampen'³ die nog konden plaatsvinden.

Het heersende gezag negeerde het oprechte protest van de Daishonin en met hun stilzwijgende goedkeuring begonnen Nembutsu-aanhangers plannen te maken om de Daishonin te vervolgen. Op een avond, kort nadat de Daishonin zijn verhandeling 'Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land' had aangeboden, stormde een groep Nembutsu-aanhangers zijn woning binnen in een poging hem van het leven te beroven. (Dit wordt de Vervolging te Matsubagayatsu genoemd) De Daishonin ontsnapte echter ongedeerd. Na deze gebeurtenis verliet hij Kamakura voor een korte periode.

Op 12 mei 1261, het jaar daarna, werd de Daishonin kort nadat hij in Kamakura was teruggekeerd, door de autoriteiten gearresteerd en veroordeeld tot verbanning naar Ito in de provincie Izu. (Dit wordt de Verbanning naar Izu genoemd) Na gratie te hebben gekregen van zijn verbanning, in februari 1263, ging de Daishonin weer naar Kamakura.

In 1264 keerde hij terug naar zijn thuisprovincie Awa om zijn zieke moeder te bezoeken. Op 11 november 1264 was de Daishonin met een groep van zijn volgelingen op weg naar de woning van een andere volgeling, Kudo geheten, in Amatsu (ook in de provincie Awa). Ze werden in het plaatsje Matsubara bij het dorp Tojo in een hinderlaag gelokt door een groep gewapende mannen onder bevel van de lokale heerser Tojo Kagenobu. Bij de aanval liep de Daishonin een verwonding op aan zijn voorhoofd en brak hij zijn linkerhand. Een van zijn volgelingen werd hierbij gedood. (Dit heet de Vervolging te Komatsubara)

De Vervolging te Tatsunokuchi en 'het afleggen van het voorlopige en het onthullen van het ware'

In 1268 arriveerde er in Kamakura een officiële brief van het Mongoolse rijk met daarin de eis

³ De 'drie catastrofes en zeven rampen' worden in verschillende soetra's beschreven en verschillen enigszins, afhankelijk van de bron. Onder de drie catastrofes vallen hoge graanprijzen of inflatie (veroorzaakt door hongersnood), oorlog en epidemieën. De zeven rampen omvatten natuurrampen zoals ongewone veranderingen in de beweging van de sterren en planeten en onverwachte stormen.

dat Japan schatplichtig (verplicht om belasting te betalen) aan hen werd, en de bedreiging van een militaire aanval als de eis werd afgewezen. Door deze ontwikkeling werd het gevaar van de catastrofe van een buitenlandse invasie van het land zeer reëel. Hierdoor schreef de Daishonin elf protestbrieven aan hoge regeringsfunctionarissen, zoals de regent Hojo Tokimune en de hoofden van de belangrijkste boeddhistische tempels in Kamakura. In zijn brieven verklaarde hij dat het dreigende gevaar van een invasie precies was zoals hij had voorspeld in zijn verhandeling 'Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land'. Hij sprak de hoop uit dat de priesters van de verschillende boeddhistische scholen hem zouden ontmoeten voor een officieel publiek debat.

Noch de regeringsleiders noch de gevestigde religieuze instellingen besteedden aandacht aan de oproep van de Daishonin. Omdat de regering de gemeenschap van gelovigen rond de Daishonin als een bedreiging van de bestaande machtsstructuur zag, begon men onderdrukkende maatregelen tegen hen te nemen. Rond deze tijd kregen de Ware Woord-priesters meer invloed toen de regering hen de opdracht had gegeven te bidden voor de nederlaag van de Mongoolse strijdkrachten. Ryokan (Ninsho) van de Gokuraku-ji tempel in Kamakura, een priester van de Ware Woord-Voorschriften School, kreeg ook steeds meer invloed door zijn band met machtige leiders in de regering. Onbevreesd weerlegde de Daishonin de dwalingen van de gevestigde boeddhistische scholen, die een negatieve invloed hadden op de mensen en de samenleving.

Na een langdurige periode van droogte gaf de regering in de zomer van 1271 Ryokan het bevel om voor regen te bidden. Toen de Daishonin dit hoorde, deed hij Ryokan het volgende voorstel: Als Ryokan erin zou slagen het binnen zeven dagen te laten regenen, zou de Daishonin zijn leerling worden; maar als het hem niet lukte, dan zou Ryokan geloof moeten aannemen in de Lotus Soetra.

Toen Ryokan er met zijn gebeden niet in slaagde om het binnen zeven dagen ook maar een beetje te laten regenen, vroeg hij weer om zeven dagen. Opnieuw viel er geen regen, maar wel staken er hevige stormen op. Ryokan had de uitdaging duidelijk verloren. In plaats van dit eerlijk onder ogen te zien werd Ryokan nog vijandiger tegenover de Daishonin. Hij beschuldigde de Daishonin en diende een klacht tegen hem in bij de regering uit naam van een Nembutsu-priester die een hechte band met Ryokan had. Ook gebruikte hij zijn invloed bij de hoogste regeringsfunctionarissen en hun vrouwen om de Daishonin door de autoriteiten te laten vervolgen. Hoewel Ryokan wijd en zijd gerespecteerd werd door de bevolking als vrome en deugdzame priester, genoot hij van zijn macht en voorrechten en zweerde samen met regeringsfunctionarissen om zijn eigen belangen te beschermen.

Op 10 september van dat jaar (1271) werd de Daishonin door de regering opgeroepen en ondervraagd door Hei no Saemon-no-jo Yoritsuna (ook bekend als Taira no Yoritsuna), adjunct-hoofd van Krijgs- en Politiezaken (de regent zelf stond aan het hoofd). De Daishonin waarschuwde hem en benadrukte de juiste houding die de heersers van het land moesten aannemen op basis van de correcte leer van het boeddhisme. Twee dagen later, op 12 september, deed Hei no Saemon-no-jo als hoofd van een groep gewapende soldaten een inval in de woning van de Daishonin en arresteerde hem, waarbij ze hem als een verrader behandelden. Bij dit voorval protesteerde de Daishonin krachtig bij Hei no Saemon-no-jo met de waarschuwing dat als hij hem, "de pilaar van Japan", ten val bracht, de catastrofes van interne strijd en buitenlandse invasie zouden verschijnen. (De gebeurtenissen van 10 en 12 september staan bekend als zijn tweede protest bij de regeringsautoriteiten)

Later die nacht werd de Daishonin plotseling door gewapende soldaten meegenomen naar het strand bij Tatsunokuchi aan de rand van Kamakura. Dit gebeurde in opdracht van Hei no Saemon-no-jo en anderen die samenspanden om de Daishonin daar in het geheim te laten onthoofden. Echter, net toen de beul het zwaard opnam om hem te onthoofden, schoot er aan de hemel plotseling uit de richting van het nabijgelegen eiland Enoshima een fel lichtgevend hemellichaam voorbij in noordwestelijke richting. De soldaten werden doodsbang en van de poging om de Daishonin te doden werd afgezien. Dit wordt de Vervolging te Tatsunokuchi genoemd. Deze vervolging was voor de Daishonin van het hoogste belang.

Door de Vervolging te Tatsunokuchi te overwinnen, wierp hij zijn voorlopige status als gewoon, onverlicht mens die gebukt gaat onder karma en lijden af en onthulde zijn oorspronkelijke, ware identiteit als een boeddha die grenzeloze moed, wijsheid en compassie bezit (de Boeddha van de tijd zonder begin, of eeuwige Boeddha), nog steeds een gewoon mens. Dit heet 'het afwerpen van het voorlopige en het onthullen van het ware'. Vanaf dat moment was het gedrag van de Daishonin dat van de Boeddha van het Laatste Tijdperk van de Wet, en hij tekende vervolgens de gohonzon op die alle mensen kunnen respecteren en koesteren als het fundamentele voorwerp van toewijding.

Verbanning naar Sado

Terwijl de overheid zich aan het beraden was wat ze met Nichiren Daishonin moest doen, werd hij ongeveer een maand lang vastgehouden in de woning van Homma Shigetsura (de adjunct-politiefchef van Sado) in Echi, in de provincie Sagami. In deze periode ondergingen de volgelingen van de Daishonin in Kamakura vele vormen van vervolging. Ze werden bijvoorbeeld ten onrechte beschuldigd van brandstichting, moord en andere misdaden.

Uiteindelijk werd de Daishonin veroordeeld tot verbanning naar het eiland Sado (deel van de huidige prefectuur Niigata). Hij vertrok van Echi op 10 oktober en kwam op 1 november op de begraafplaats van Tsukahara op Sado aan. De verblijfplaats die hem werd toegewezen was een kleine vervallen schrijn die Sammai-do heette en gebruikt was voor begrafenisrituelen.

De omstandigheden waarmee de Daishonin geconfronteerd werd, waren echt verschrikkelijk. Het was bitterkoud op Sado, en hij had onvoldoende voedsel en warme kleren. Bovendien werd hij omgeven door vijandige Nembutsu-aanhangers die hem probeerden te doden. De volgelingen van de Daishonin in Kamakura werden ook vervolgd. Sommigen werden zelfs gevangen genomen of verbannen, of hun land werd afgenomen. De meerderheid van zijn volgelingen begon te twijfelen en ze gaven uit angst hun geloof op om zichzelf te beschermen.

Op 16 en 17 januari van het jaar daarop, 1272, verzamelden een paar honderd boeddhistische priesters uit Sado en nabijgelegen provincies zich op het vasteland bij Tsukahara, met de bedoeling om de Daishonin te doden. Ze werden tegengehouden door de adjunct-politiefchef van Sado, Homma Shigetsura, die hen voorstelde om in plaats daarvan een religieus debat met de Daishonin aan te gaan. In het debat dat erop volgde weerlegde de Daishonin de onjuiste leerstellingen van de diverse boeddhistische scholen van zijn tijd volledig. (Dit staat bekend als het Tsukahara-debat)

In februari kwam een groep binnen de heersende Hojo-clan in opstand en er braken gevechten uit in Kamakura, de zetel van de militaire regering, en Kioto de keizerlijke hoofdstad. (Dit staat bekend als de Februari-oproer of de Hojo Tokisuke-opstand) De Daishonins voorspelling van interne strijd kwam al na honderdvijftig dagen nadat hij deze

uitspraak in zijn protest bij Hei no Saemon-no-jo tijdens de Vervolging te Tatsunokuchi, uit. In de vroege zomer van dat jaar werd de Daishonin van Tsukahara overgebracht naar Ichinosawa, ook op het eiland Sado, maar zijn leven werd nog steeds bedreigd door boze Nembutsu-aanhangers. Nikko Shonin, die later de opvolger van de Daishonin werd, bleef tijdens de hele verbanning op Sado aan Nichirens zijde. Hij volgde en diende hem trouw en deelde in zijn lijden. Tijdens zijn verblijf op het eiland Sado kreeg de Daishonin er ook volgelingen, zoals Abutsu-bo en zijn vrouw, de lekennon Sennichi.

Tijdens zijn verbanning op Sado schreef de Daishonin een groot aantal belangrijke werken. Van bijzonder belang zijn 'Het openen van de ogen' en 'Het voorwerp voor het waarnemen van de geest'. In 'Het openen van de ogen', geschreven in februari 1272, wordt uitgelegd dat de Daishonin de voorvechter van de Lotus Soetra van het Laatste Tijdperk van de Wet is, die in exacte overeenstemming met de leerstellingen van de Lotus Soetra beoefent. Uiteindelijk wordt zijn identiteit als de Boeddha van het Laatste Tijdperk van de Wet, die begiftigd is met de drie deugden van vorst, leraar en ouder om alle mensen in het laatste tijdperk naar verlichting te leiden, onthuld. ('Het openen van de ogen' wordt beschouwd als "het geschrift waarin het voorwerp van toewijding wordt toegelicht met betrekking tot de persoon")

In de gosho 'Het voorwerp van toewijding voor het waarnemen van de geest', geschreven in april 1273, wordt het voorwerp van toewijding van Nam-myoho-renge-kyo uiteengezet, waardoor alle mensen in het Laatste Tijdperk van de Wet in staat zijn boedddhaschap te bereiken. (Hiernaar wordt verwezen als "het geschrift waarin het voorwerp van toewijding wordt toegelicht met betrekking tot de Wet") In februari 1274 werd de Daishonin gratie verleend en in maart vertrok hij van Sado en keerde terug naar Kamakura.

Tijdens zijn ontmoeting met Hei no Saemon-no-jo in april protesteerde de Daishonin krachtig; hij keurde de actie van de regering af om priesters te laten bidden voor de nederlaag van de Mongolen op basis van de Ware Woord- en andere verkeerde boeddhistische leerstellingen. Verder voorspelde hij, in antwoord op een directe vraag van Hei no Saemon-no-jo, dat de Mongoolse invasie zeker zou plaatsvinden voor het einde van het jaar. (Dit staat bekend als zijn derde protest bij de regeringsautoriteiten)

Net zoals de Daishonin had voorspeld, viel in oktober 1274 een enorme Mongoolse vloot Kyushu, het zuidelijkste van de vier hoofdeilanden van Japan, aan. (Dit wordt aangeduid als de eerste Mongoolse invasie) Met deze gebeurtenis waren de twee voorspellingen die hij deed in 'Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land' — die van interne strijd en buitenlandse invasie — uitgekomen. Dit was de derde keer dat de Daishonin direct protest had aangetekend bij de regeringsautoriteiten en had voorspeld dat het land rampen zou ondergaan. Als indicatie dat zijn voorspellingen in vervulling waren gegaan, schreef de Daishonin: "Tot nu toe heb ik me al drie keer onderscheiden door over zulke kennis te beschikken." ('Het kiezen van de tijd'; WND-I, 579)

Zijn verblijf bij de berg Minobu

Toen zijn laatste protest door de regering werd afgewezen, besloot de Daishonin weg te gaan uit Kamakura en zijn intrek te nemen in het dorp Hakii op de helling van de berg Minobu in de provincie Kai (de huidige prefectuur Yamanashi). De plaatselijke heerser was Hakii Sanenaga, die een volgeling van de Daishonin was geworden door Nikko Shonin.

De Daishonin verhuisde in mei 1274 naar de berg Minobu. Dit was zeker niet bedoeld om

zich uit de wereld terug te trekken. Hij schreef daar veel van zijn belangrijke werken, zoals 'De keuze van de tijd' en 'Over het tonen van verschuldigde dankbaarheid'. In deze geschriften lichtte hij talloze belangrijke leerstellingen toe, met name de Drie grote geheime wetten (het voorwerp van toewijding van de wezenlijke leer, het heiligdom van de wezenlijke leer, en de daimoku van de wezenlijke leer). Door middel van lezingen over de Lotus Soetra zette hij zich in om leerlingen op te leiden die voor de toekomst van kosenrufu zouden zorgen. In deze periode schreef hij ook veel brieven naar zijn lekenvolgelingen in het hele land, waarin hij met geduld alles uitlegde en hen aanmoedigde, zodat ze met een krachtig geloof konden blijven doorgaan en winnen in het leven en boedddhaschap bereiken.

De Vervolging te Atsuhara en het doel van de komst van de Daishonin in deze wereld

Nadat de Daishonin bij de berg Minobu was gaan wonen, nam Nikko Shonin de leiding in de verspreidingsactiviteiten in het district Fuji in de provincie Suruga (de huidige prefectuur centraal-Shizuoka). Met succes overtuigde hij vele Tendai-priesters en volgelingen ervan hun oude religieuze banden te verbreken en de leer van de Daishonin te gaan beoefenen. Dit veroorzaakte onrust en vervolging door lokale Tendai-tempels en degenen die de leer van de Daishonin hadden aangenomen werden bedreigd.

Op 21 september 1279 werden twintig boeren, volgelingen van de Daishonin in Atsuhara, een dorpje in de provincie Suruga, gearresteerd op grond van valse beschuldigingen en meegenomen naar Kamakura. Ze werden in de woning van Hei no Saemon-no-jo wreed ondervraagd, wat gelijk stond aan marteling. Hoewel van hen werd geëist dat ze hun geloof in de Lotus Soetra opgaven, bleven ze allemaal trouw aan hun overtuiging.

Drie van de twintig gearresteerde volgelingen — de broers Jinshiro, Yagoro en Yarokuro — werden uiteindelijk gedood, terwijl de andere zeventien uit hun woning werden verjaagd. (Deze opeenvolging van gebeurtenissen staat bekend als de Vervolging te Atsuhara) Het voorbeeld van deze boeren, volgelingen die hun geloof trouw bleven zonder angst om hun leven te verliezen, overtuigde de Daishonin ervan dat het geloof van nederige, gewone mensen zonder een positie in de samenleving, zich voldoende sterk had ontwikkeld om grote vervolgingen te kunnen doorstaan. In 'Over vervolgingen die de wijze treffen', gedateerd 1 oktober 1279, zevenentwintig jaar na het verkondigen van zijn leer, verwijst hij naar het doel van zijn komst in deze wereld (zie GND-I, 170).

Toen hij nog maar een kind was, deed de Daishonin de gelofte om een wijs persoon te worden die de essentie van het boeddhisme begreep en alle mensen op het meest fundamentele niveau van lijden te bevrijden. De vervulling van die gelofte was het doel van zijn leven. Door de leer van Nam-myoho-renge-kyo uiteen te zetten, de fundamentele Wet voor de verlichting van alle mensen, en de Drie grote geheime wetten te onthullen - namelijk, het voorwerp van toewijding van de wezenlijke leer, het heiligdom van de wezenlijke leer, en de daimoku van de wezenlijke leer - legde hij de basis voor kosenrufu, die voor altijd zou blijven bestaan.

Tijdens de Vervolging te Atsuhara hebben gewone mensen die geloof hadden in Nam-myoho-renge-kyo, waarin de Drie grote geheime wetten zijn vervat, zich toegewijd aan kosenrufu zonder bang te zijn om hun leven te verliezen. Hun verschijning toonde aan dat het Nichiren Boeddhisme een leer was die verdedigd zou worden door gewone mensen, een leer voor de verlichting van de hele mensheid. Op deze manier vervulde de Daishonin het doel van

zijn komst in deze wereld. In deze periode werd ook het voorwerp opgetekend dat later de 'gohonzon van het tweede jaar van de Koan-periode' (1279) werd genoemd. Ten tijde van de Vervolging te Atsuhara zetten de volgelingen van de Daishonin zich met geloof in, in de eenheid van 'vele lichamen, één gedachte'. Zijn jonge leerling Nanjo Tokimitsu, de beheerder van een dorp vlakbij Atsuhara, werkte onvermoeibaar om zijn medegelovigen te beschermen.

De dood van de Daishonin en Nikko Shonin, de opvolger van de Daishonin

Op 8 september 1282 ging de Daishonin, omdat zijn gezondheid achteruit ging, weg van Minobu, waar hij negen jaar had gewoond. Hij vertrok met de bedoeling om de geneeskrachtige hete bronnen te bezoeken in de provincie Hitachi (deel van de huidige prefecturen Ibaraki en Fukushima) op aanbeveling van zijn leerlingen. Toen hij aankwam bij de woning van zijn volgeling Ikegami Munenaka (de oudste van de broers Ikegami) in Ikegami in de provincie Musashi (huidige stadswijk Ota, Tokio), begon hij voorbereidingen te treffen voor zijn dood. Op 25 september gaf hij, ernstig ziek, naar zeggen een lezing aan zijn volgelingen over zijn verhandeling 'Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land'. De Daishonin overleed op 13 oktober 1282 in de woning van Ikegami Munenaka op de leeftijd van eenenzestig jaar; hiermee kwam aan zijn nobele leven als voorvechter van de Lotus Soetra een einde.

Na de dood van de Daishonin heeft Nikko Shonin de onbevreesde houding en acties van zijn leermeester voor kosenrufu voortgezet. Met het besef de opvolger van de Daishonin te zijn, is Nikko Shonin zich blijven uitspreken tegen laster van de Wet en is blijven protesteren bij de regeringsautoriteiten. Hij koesterde de geschriften van de Daishonin - hij verwees naar ze met de erenaam Gosho (eerbiedwaardige geschriften) - en moedigde alle leerlingen aan ze te lezen en te bestuderen als verheven geschriften voor het Laatste Tijdperk van de Wet. Ook leidde hij vele uitmuntende leerlingen op die zich inspanden in de boeddhistische beoefening en studie.

Deel B - 'Over het bereiken van boedddhaschap in dit leven'

Studiemateriaal 2

Nam-myoho-renge-kyo⁴

Uit 'De grondbeginselen van het Nichiren Boeddhisme voor het nieuwe tijdperk van wereldwijde kosenrufu' (SGI Nieuwsbrief 9363)

Nam-myoho-renge-kyo is de essentie van het boeddhisme en de fundamentele Wet die Nichiren Daishonin beschouwde als de oplossing van het lijden van de gehele mensheid. We zullen hier een paar belangrijke aspecten van Nam-myoho-renge-kyo onderzoeken.

De fundamentele Wet die het hele universum en het leven doordringt

Nam-myoho-renge-kyo is de fundamentele Wet die het hele universum en al het leven doordringt.

Shakyamuni, de grondlegger van het boeddhisme, beschouwde het lijden van alle mensen als het zijne en zocht naar een manier om dat lijden weg te nemen. In dit proces werd hij zich bewust van de waarheid dat deze eeuwige, alles doordringende, fundamentele Wet van het universum en het leven in zijn eigen leven aanwezig was. Dit inzicht leidde ertoe dat hij bekend werd als de Boeddha, oftewel de 'bewustgewordene'. En met deze wijsheid en compassie verkondigde hij talloze leerstellingen, die later werden samengesteld als boeddhistische soetra's. Van deze soetra's is het de Lotus Soetra die de werkelijke essentie van de verlichting van de Boeddha onderwijst.

Nichiren Daishonin duidde deze Wet waarvan Shakyamuni zich bewust werd — de Wet die het menselijk lijden op een fundamenteel niveau kan oplossen en de weg kan openen naar echt geluk — aan als Nam-myoho-renge-kyo.

De essentiële Wet voor het bereiken van boedddhaschap

Boeddha's zijn degenen die de Wet in hun eigen leven belichamen, al het lijden hebben overwonnen en een onwankelbare, innerlijke levensstaat van absoluut geluk hebben gevestigd. De Wet van Nam-myoho-renge-kyo is het wezenlijke beginsel, of middel, voor het bereiken van boedddhaschap.

De eeuwige Wet die aanwezig is in het leven van alle mensen

Boeddha's zijn zich van de waarheid bewust dat de Wet niet alleen in hun eigen leven aanwezig is, maar ook in het leven van alle mensen. Ze beseffen dat deze tot in alles doordringende Wet de grenzen van leven en dood overstijgt en nooit verloren gaat of wordt vernietigd.

De Wet van Nam-myoho-renge-kyo is universeel en aanwezig in alle mensen; ze is eeuwig

⁴ SGI Nieuwsbrief 9363.

en blijft door de drie bestaansperioden van verleden, heden en toekomst heen bestaan.

De diepe betekenis van de Wet wordt weerspiegeld in de naam Nam-myoho-renge-kyo

De diepe betekenis van de fundamentele Wet wordt weerspiegeld in de naam Nam-myoho-renge-kyo. Myoho-renge-kyo is de volledige titel van de Lotus Soetra en dit betekent letterlijk 'De Lotus Soetra van de prachtige Wet'. Omdat de Wet, die in de Lotus Soetra uiteen wordt gezet, moeilijk te doorgronden en begrijpen is, wordt ze de Mystieke Wet genoemd (*myoho*). De lotus (*renge*) wordt gebruikt als metafoor om de karakteristieke eigenschappen van de Mystieke Wet te beschrijven. Hoewel de lotus in modderig water groeit, wordt ze niet bevuild door haar omgeving en brengt zuivere en geurige bloesems voort. Dit beeld doet denken aan degenen die in de Mystieke Wet geloven en haar beoefenen. Al leven ze in de gewone wereld die vol lijden is, ze blijven zuiver in gedachte en daad, onderwijzen anderen en leiden hen naar verlichting.

Bovendien draagt de lotus, in tegenstelling tot andere planten, tegelijkertijd een zaadpeul (de lotusvrucht) in haar knop, en de bloem en de vrucht groeien en verschijnen tegelijk. De bloem (de oorzaak) en de vrucht (het gevolg) verschijnen tegelijkertijd. Dit beeld wordt ook gebruikt om de wereld van boeddhachap weer te geven die, hoewel deze niet waar te nemen is, bestaat in het leven van gewone mensen die deze levensstaat nog niet hebben gerealiseerd. Ook om weer te geven dat we, zelfs nadat we een boeddha zijn geworden, de levensstaten die kenmerkend zijn voor een gewoon mens niet kwijtraken.

Kyo, wat 'soetra' betekent, wil zeggen dat de Lotus Soetra (Myoho-renge-kyo) de eeuwige waarheid, de Mystieke Wet, bevat en dat mensen haar zouden moeten respecteren en erin geloven.

Nam, of *namu*, is de fonetische weergave van het Sanskriet woord *namas* in Chinese karakters, wat 'buiging' of 'eerbiediging' betekent. Dit begrip werd ook vertaald met de Chinese karakters voor 'je leven toewijden aan' (*kimyo*). In die zin betekent 'je leven toewijden aan' je met lichaam en geest toewijden aan de Wet en je best doen om het met je hele wezen te beoefenen en te belichamen. Nam-myoho-renge-kyo is het hart en de essentie van de Boeddha zelf, en uit zich in de wijze en compassievolle actie om alle mensen naar verlichting te leiden.

Nichiren Daishonins verlichte levensstaat

Al wordt de fundamentele Wet van het universum en het leven onderwezen in de Lotus Soetra, de exacte aard of naam van de Wet wordt er niet in onthuld. Nichiren Daishonin werd zich bewust van de waarheid dat de Wet, die in de Lotus Soetra wordt toegelicht, in zijn eigen leven bestond, en hij maakte bekend dat die Wet Nam-myoho-renge-kyo is. Met andere woorden, Nam-myoho-renge-kyo is niet alleen 'Myoho-renge-kyo' – de titel van de Lotus Soetra met het woord '*nam*' ervoor – maar het is de naam van de Wet zelf.

Door de Wet te onthullen als Nam-myoho-renge-kyo, heeft de Daishonin de weg geopend om mensen fundamenteel te bevrijden van lijden en misleiding, die voortvloeien uit onwetendheid van de ware aard van het leven, en ze te helpen onverwoestbaar geluk op te bouwen. Daarom vereren we Nichiren Daishonin als de Boeddha van het Laatste Tijdperk van de Wet, een tijdperk vol verwarring en lijden. Nam-myoho-renge-kyo is de verlichte

levensstaat van boedddhaschap en de ware identiteit van Nichiren Daishonin. Hij belichaamde de Wet die het hele universum en al het bestaan doordringt.

Gewone mensen zijn zelf de Mystieke Wet

De levensstaat van boedddhaschap is ook van nature aanwezig in het leven van alle onverlichte gewone mensen. Alle mensen zijn van nature en van oorsprong Nam-myoho-renge-kyo zelf. Maar onwetend over deze waarheid, zijn gewone mensen niet in staat de kracht en werking van de Wet Nam-myoho-renge-kyo die in hen aanwezig is, te laten zien. Je bewust worden van deze waarheid is de levensstaat van een boeddha; twijfelen eraan of onbewust zijn van deze waarheid is de levensstaat van iemand die niet verlicht is. Wanneer we in Nam-myoho-renge-kyo geloven en het echt in praktijk brengen, wordt de kracht en werking van de Mystieke Wet geactiveerd en wordt in ons leven uitgedrukt. Op deze manier manifesteren we de levensstaat van boedddhaschap.

Het voorwerp van toewijding voor onze beoefening, onthuld in de vorm van een mandala

Nichiren Daishonin gaf zijn eigen boedddhaschap of verlichte levensstaat weer in de vorm van een mandala. Hij maakte hiervan het voorwerp van toewijding (gohonzon) voor onze boeddhistische beoefening, zodat wij, gewone mensen, Nam-myoho-renge-kyo in ons leven tot uitdrukking kunnen brengen en boedddhaschap bereiken, net als hij. De Daishonin schreef: “Zoek deze gohonzon [voorwerp van toewijding] nooit buiten uzelf. De gohonzon bestaat alleen in het sterfelijk lichaam van ons, gewone mensen, die de Lotus Soetra in hun hart sluiten en Nam-myoho-renge-kyo reciteren.” (‘Het ware aspect van de gohonzon’; GND-I, 147) Het is belangrijk dat wij Nam-myoho-renge-kyo — de fundamentele Wet en levensstaat van boedddhaschap, belichaamd in de gohonzon — vereren en daarbij met overtuiging aannemen dat het in ons eigen leven aanwezig is. Dan kunnen we putten uit de Mystieke Wet die in ons aanwezig is en onze inherente boedddhaschap naar buiten brengen. In het ‘Verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ zegt de Daishonin: “Grote vreugde [is wat] iemand ervaart wanneer hij voor de eerste keer begrijpt dat zijn eigen geest de Boeddha is geweest vanaf het allereerste begin. Nam-myoho-renge-kyo is de grootste van alle vreugden.” (OTT, 211–12)

Als we beseffen dat we van nature een boeddha zijn en dat ons leven Nam-myoho-renge-kyo is, kunnen we in ons leven geweldige voorspoed en grenzeloos geluk voortbrengen. Er is geen grotere vreugde in het leven. Wanneer we onze moeilijkheden overwinnen door onze beoefening van de Mystieke Wet, zullen we een leven van ongeëvenaarde vreugde leiden en een levensstaat van onverwoestbaar geluk ontwikkelen.

Deel B – ‘Over het bereiken van boeddhaschap in dit leven’

Studiemateriaal 3

De gosho ‘Over het bereiken van boeddhaschap in dit leven’ van Nichiren Daishonin

De metafoor van het polijsten van een spiegel

De Daishonin zegt het volgende over het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo als de beoefening voor het polijsten van ons leven: "Een geest die op dit moment verduisterd wordt door illusies die voortkomen uit de aangeboren duisternis van het leven, is als een doffe spiegel, maar eenmaal opgewreven wordt hij zonder twijfel een heldere spiegel die de wezenlijke aard der verschijnselen en het ware aspect van de werkelijkheid weerspiegelt. Wek een diep geloof op en poets uw spiegel ijverig dag en nacht. Hoe u hem moet poetsen? Alleen door het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo." (GND-I, 31)

Deze metafoor is echt inspirerend. Een spiegel die de eigenschap van weerspiegelen heeft, komt overeen met ons leven dat begiftigd is met de mystieke waarheid. Als een spiegel niet wordt gepolijst, wordt hij dof. Omdat spiegels in Nichirens tijd van brons waren gemaakt, werden ze snel dof. Als een spiegel dof is, kan hij zijn oorspronkelijke functie niet vervullen, daarom moet hij regelmatig worden gepolijst. Op dezelfde manier is ons leven, als het verwaarloosd en niet ontwikkeld wordt, in onwetendheid gehuld. Vandaar, de spiegel-analogie. Het polijsten is onmisbaar om de spiegel zijn aangeboren eigenschap terug te geven. Bovendien is het niet voldoende om een spiegel maar één keer te polijsten. We moeten hem blijven polijsten als we willen dat hij zijn weerspiegelende eigenschap behoudt. Zoals deze metafoor duidelijk maakt, polijsten we ons leven door het reciteren van daimoku, waardoor het vuil van onze onwetendheid wordt weggepoetst en de schittering van onze verlichte dharma-natuur wordt versterkt. Het polijsten van ons leven heeft twee aspecten. Het ene is het oproepen van een diep geloof, zoals de Daishonin ons aanspoort. (GND-I, 31) Dit kan ook uitgelegd worden als het oproepen van de strijd lust om onze innerlijke duisternis te overwinnen. Het andere aspect is dat we ons standvastig blijven inspannen om dag en nacht ijverig onze spiegel te polijsten, in overeenstemming met de aanmoediging van de Daishonin. (SGI Nieuwsbrief 6905)

‘Over het bereiken van boeddhaschap in dit leven’

Als u zich wilt bevrijden van het lijden door geboorte en dood, dat u sinds de tijd zonder begin hebt ondergaan, en in dit leven zeker onovertroffen verlichting wilt bereiken, dan moet u uw ogen openen voor de mystieke waarheid die van oorsprong in alle levende wezens aanwezig is. Deze waarheid is Myoho-renge-kyo. Daarom stelt het reciteren van Myoho-renge-kyo u in staat de mystieke waarheid die eigen is aan al het leven, te begrijpen.

De Lotus Soetra is de koning der soetra's, waar en correct zowel in woord als in beginsel.

De woorden van de soetra zijn de hoogste realiteit en deze realiteit is de Mystieke Wet (*myoho*). De Mystieke Wet wordt zo genoemd, omdat zij het beginsel onthult van het in elkaar besloten liggen van een enkel bestaansmoment en alle verschijnselen. Daarom is deze soetra de wijsheid van alle boeddha's.

Het leven omvat op ieder moment zowel lichaam als geest en zowel het zelf als de omgeving van alle bewuste wezens in de Tien Werelden, alsmede van alle niet-bewuste wezens in de drieduizend gebieden, van planten, de lucht, de aarde, tot aan het kleinste stofdeeltje toe. Ieder moment dringt het leven door tot in het gehele rijk van verschijnselen en wordt het onthuld in alle verschijnselen. Zich bewust worden van dit beginsel is op zich het in elkaar besloten liggen van elk bestaansmoment en alle verschijnselen.

Maar ook al reciteert u met geloof *Myoho-renge-kyo*, als u denkt dat de Wet buiten uzelf is, dan sluit u niet de Mystieke Wet in uw hart maar een inferieure leer. 'Inferieure leer' wil zeggen elke andere dan deze [Lotus] soetra, want alle andere leerstellingen zijn voorlopige hulpmiddelen. Geen enkele voorlopige leer leidt direct tot verlichting en zonder de directe weg naar verlichting kunt u geen boedddhaschap bereiken, ook al beoefent u leven na leven, talloze kalpa's lang. Dan is het bereiken van boedddhaschap in dit leven onmogelijk. Daarom moet u tijdens het reciteren van *myoho* en *renge*⁵ het diepe geloof oproepen, dat *Myoho-renge-kyo* uw leven zelf is.

Denk nooit dat u welke van de tachtigduizend heilige leerstellingen van boeddha Shakyamuni dan ook of welke boeddha en bodhisattva van de tien richtingen en drie bestaansperioden dan ook, buiten uzelf zou moeten zoeken. Uw beoefening van de boeddhistische leerstellingen zal u alleen dan kunnen bevrijden van het lijden door geboorte en dood, als u de ware aard van uw eigen leven doorgrondt. Als u verlichting zoekt buiten uzelf, zullen zelfs tienduizend beoefeningen en tienduizend goede daden tevergeefs zijn. Net als een arme man die dag en nacht de rijkdom van zijn buurman telt, er zelfs geen halve cent ~~Dikwijls bevat~~ het commentaar van de T'ien-t'ai School de stelling: "Pas wanneer iemand de aard van zijn eigen leven doorgrondt, kan hij zijn ernstige wandaden uitwissen."⁶ Met deze passage wordt bedoeld dat, als iemand de aard van zijn leven niet doorgrondt, zijn beoefening een eindeloze pijnlijke beproeving wordt. Daarom bekritiseert men personen die op dergelijke wijze het boeddhisme bestuderen en beschouwt men hen als niet-boeddhisten. In 'Diepe concentratie en inzicht' staat dat, hoewel zij het boeddhisme bestuderen, hun inzicht niet verschilt van dat van niet-boeddhisten.

Of u nu de naam van de Boeddha⁷ of de soetra reciteert of louter bloemen en wierook aanbiedt, al uw goede handelingen zullen voorspoed brengen en de zaden van het goede in uw leven planten. Met deze overtuiging moet u zich inzetten in geloof. In de 'Vimalakirti Soetra' staat dat, wanneer men de emancipatie⁸ van de boeddha's in de geest van gewone mensen zoekt, men ontdekt dat gewone mensen de entiteiten van verlichting zijn, en dat het

⁵ "Het reciteren van *myoho* en *renge*" betekent het reciteren van de daimoku van de Mystieke Wet, ofwel *Nam-myoho-renge-kyo*.

⁶ 'Aantekeningen bij Diepe concentratie en inzicht'.

⁷ Zoals hier gebruikt, wijst "de naam van de Boeddha" op *Nam-myoho-renge-kyo*.

⁸ Emancipatie (Skt. *moksha*, *mukti*, *vimoksha*, of *vimukti*; Jpn. *gedatsu*): ook bevrijding of verlossing. Verlossing van foute denkbeelden en aardse verlangens, die leidt tot het bereiken van vrijheid. Ook betekent het bevrijd te worden van de transmigratie binnen de wereld van lijden. Er zijn verschillende stadia van emancipatie, maar op het hoogste niveau is emancipatie hetzelfde als nirwana.

lijden door geboorte en dood nirwana is. Ook wordt erin verklaard dat, indien de geest van levende wezens onzuiver is, hun land ook onzuiver is, maar indien hun geest zuiver is, hun land dat ook is. Er zijn geen twee landen die op zich zuiver of onzuiver zijn. Het verschil ligt uitsluitend in het goede of kwade van onze geest.

Hetzelfde geldt voor een boeddha en een gewoon wezen. Zolang iemand misleid is, wordt hij een gewoon wezen genoemd, maar eenmaal verlicht wordt hij een boeddha genoemd. Net als een doffe spiegel die, wanneer hij wordt opgewreven, zal schitteren als een juweel. Een geest die op dit moment verduisterd wordt door illusies die voortkomen uit de aangeboren duisternis van het leven, is als een doffe spiegel, maar eenmaal opgewreven wordt hij zonder twijfel een heldere spiegel die de wezenlijke aard der verschijnselen en het ware aspect van de werkelijkheid weerspiegelt. Wek een diep geloof op en poets uw spiegel ijverig dag en nacht. Hoe u hem moet poetsen? Alleen door het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo.

Wat betekent *myo*? Het is eenvoudigweg de mysterieuze aard van ons leven van moment tot moment, die de geest niet kan bevatten en woorden niet kunnen uitdrukken. Wanneer we op welk moment ook onze eigen geest onderzoeken, zien we noch kleur noch vorm als bewijs dat hij bestaat. Toch kunnen we ook weer niet zeggen dat hij niet bestaat, want er komen voortdurend allerlei gedachten bij ons op. Van de geest kunnen we niet zeggen dat hij bestaat, noch dat hij niet bestaat. Het leven is inderdaad een ongrijpbare realiteit die zowel de woorden als opvattingen over bestaan en niet-bestaan overstijgt. Het is noch bestaan noch niet-bestaan, maar laat toch de eigenschappen van beide zien. Het is de mystieke entiteit van de Middenweg die de hoogste werkelijkheid is. *Myo* is de naam die gegeven wordt aan de mystieke aard van het leven en *ho* is de naam voor de verschijningsvormen ervan. *Renge*, dat 'lotusbloem' betekent, wordt gebruikt als symbool van het wonder van deze Wet. Als we begrijpen dat ons leven op dit moment *myo* is, dan zullen we ook begrijpen dat ons leven op andere momenten de Mystieke Wet⁹ is. Dit besef is het mystieke *kyo*, of soetra. De Lotus Soetra is de koning der soetra's, de directe weg tot verlichting, want deze legt uit dat het wezen van ons leven, dat elk moment ofwel het goede of het kwade manifesteert, in feite de entiteit van de Mystieke Wet is.

Wanneer u met een diep geloof in dit beginsel Myoho-renge-kyo reciteert, zult u in dit leven zeker boedddhaschap bereiken. Daarom staat er in de soetra: "Nadat ik in een toestand van niet-zijn ben overgegaan, moet [men] deze soetra aannemen en hooghouden. Iemand die dit doet zal zeker zonder enige twijfel de weg naar boedddhaschap bereiken."¹⁰ Twijfel niet in het minst hieraan.

Met respect.

Volhard in geloof en bereik in dit leven boedddhaschap. Nam-myoho-renge-kyo, Nam-myoho-renge-kyo.

Nichiren

⁹ Deze zin kunnen we ook als volgt interpreteren: "Als iemand begrijpt dat zijn leven *myo* is, dan begrijpt hij ook dat het leven van alle anderen de entiteit van de Mystieke Wet is."

¹⁰ LS21.

Achtergrond

Deze brief werd geschreven aan Toki Jonin in het zevende jaar van Kencho (1255), twee jaar nadat Nichiren Daishonin zijn leer van Nam-myoho-renge-kyo had gevestigd. Toen de Daishonin deze brief schreef, was hij 34 jaar en woonde in Kamakura, de zetel van de militaire regering. Toki was een standvastige volgeling van de Daishonin en leefde in Wakamiya in de provincie Shimosa. Hij ontving rond de dertig brieven waaronder 'Brief uit Sado' en 'Het voorwerp van toewijding voor het waarnemen van de geest', een van Nichiren Daishonins belangrijkste verhandelingen. Toki werd rond 1254 een volgeling van de Daishonin en was een bediende van heer Shiba, de politiefunctionaris van Shimosa.

Van alle brieven die rond 1255 zijn geschreven, richt 'Over het bereiken van boedddhaschap' zich het duidelijkst op de basisbeginselen van het boeddhisme van Nichiren Daishonin; veel andere werken uit deze periode zijn in eerste instantie gericht op het afwijzen van de dwaalleren van andere scholen en het behandelen van theoretische vraagstukken. Dit korte essay weerspiegelt niet alleen de theorieën die T'ien-t'ai formuleerde op basis van de Lotus Soetra, maar onthult ook de concrete beoefening voor het bereiken van verlichting - namelijk het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo - dat aan T'ien-t'ai's theoretische structuur ontbreekt.

Myoho-renge-kyo is de titel van de Lotus Soetra, maar voor de Daishonin is het veel meer. Het is de essentie van de soetra, de onthulling van de hoogste Wet zelf. Uit dit werk blijkt duidelijk hoe diepgaand zijn denkwijze is en hoe groot zijn overtuiging dat Nam-myoho-renge-kyo de enige leer is die mensen in dit leven naar boedddhaschap kan leiden.

Deel B – ‘Over het bereiken van boedddhaschap in dit leven’

Studiemateriaal 4

President Ikeda's lezing over ‘Over het bereiken van boedddhaschap in dit leven’

(SGI Nieuwsbrief 6753 en 6820)

De beoefening van het reciteren van daimoku is de basis van de leerstellingen die de Daishonin tijdens zijn leven uiteenzette. Anders dan bij de gevestigde boeddhistische scholen van die tijd was het boeddhisme van Nichiren Daishonin niet gericht op het vereren van een specifieke god of boeddha. De Daishonin gaf alle mensen het middel om verlichting te bereiken, het ideaal van de Lotus Soetra, door het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo. Hierdoor kunnen we onze inherente boeddhanatuur activeren en de levensstaat van boedddhaschap tot uitdrukking brengen.

De daimoku in het Nichiren Boeddhisme heeft twee aspecten: de daimoku van geloof en de daimoku van beoefening. De daimoku van geloof verwijst naar het geestelijke aspect van onze beoefening. Dit bestaat voornamelijk uit de strijd die we van binnen voeren met onze innerlijke illusies of innerlijke duisternis, een strijd tegen de negatieve en destructieve krachten in ons leven. Het duidt op het doorbreken van deze duisternis die onze boeddhanatuur versluiert en op het naar buiten brengen van de levensstaat van boedddhaschap door de kracht van geloof. De daimoku van beoefening verwijst naar het zelf reciteren van Nam-myoho-renge-kyo en dit ook aan anderen leren. Het betekent je inspannen in woord en daad voor je eigen geluk en het geluk van anderen, als bewijs van onze geestelijke strijd tegen innerlijke negativiteit en illusie.

Wanneer we Nam-myoho-renge-kyo reciteren, reciteren we de naam van de boeddhanatuur in ons eigen leven en in het leven van anderen, en roepen die daarmee op. Als ons geloof het wint van onze innerlijke twijfel en illusies, dan wordt de kracht van onze inherente boeddhanatuur opgeroepen door de klank van onze daimoku en komt deze spontaan in ons leven tot uitdrukking.

Het belangrijkste verschil tussen het boeddhisme van de Daishonin en andere boeddhistische scholen van zijn tijd was het vaststellen van dit concrete middel voor het bereiken van boedddhaschap. En vanaf het moment dat hij voor de eerste keer Nam-myoho-renge-kyo verkondigde tot het moment van zijn dood heeft de Daishonin zich oprecht ingespannen om dit verheven pad van verlichting aan de mensen in het hele land te leren.

In de eerste zinnen van ‘Over het bereiken van boedddhaschap in dit leven’ legt de Daishonin duidelijk en volledig uit wat de basisfilosofie is van het redden van de mensheid, wat de filosofie en kern van zijn leer is, voor het geluk van de gehele mensheid:

“Als u zich wilt bevrijden van het lijden door geboorte en dood dat u sinds de tijd zonder begin hebt ondergaan, en in dit leven zeker onovertroffen verlichting wilt bereiken, dan moet u uw ogen openen voor de mystieke waarheid die van oorsprong in alle levende wezens aanwezig is. Deze waarheid is Myoho-renge-kyo. Daarom stelt het reciteren van Myoho-renge-kyo u in staat de mystieke waarheid die eigen is aan al het leven, te begrijpen.” (GND-I, 29)

Ik zou graag een volgende keer de diepgaande betekenis van deze zinnen tot in detail willen bespreken. In het kort staat er dat wij de mystieke waarheid, die in alle levende wezens aanwezig is, in ons leven naar buiten kunnen brengen en ons bevrijden van het eindeloze lijden door geboorte en dood. De naam van deze mystieke waarheid is Myoho-renge-kyo, en de manier om haar zichtbaar te maken is het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo.

De betekenis van ons leven als mens

“Maar ook al reciteert u met geloof Myoho-renge-kyo, als u denkt dat de Wet buiten uzelf is, dan sluit u niet de Mystieke Wet in uw hart maar een inferieure leer.” (GND-I, 29)

Het beginsel van ‘het bereiken van boedddhaschap in dit leven’ verwijst naar een gewoon mens die in de loop van zijn huidige leven verlicht wordt. Dit betekent verder ook dat hij dit kan bereiken in zijn huidige gedaante, gewoon zoals hij is. In die zin betekent ‘het bereiken van boedddhaschap in dit leven’ hetzelfde als ‘het bereiken van boedddhaschap in de huidige gedaante’. Dit is de benadering van boedddhaschap die wij in de Lotus Soetra aantreffen en die geïllustreerd wordt met het voorbeeld van de dochter van de drakenkoning in het (12e) hoofdstuk ‘Devadatta’ van de Lotus Soetra.

Deze zienswijze staat in scherpe tegenstelling tot de leerstellingen voorafgaand aan de Lotus Soetra, waarin wordt uitgelegd dat iemand pas verlicht kan worden na een ascetische levenswijze gedurende ontelbaar veel levens. Omdat de levensstaat van boedddhaschap een is met de eeuwige Mystieke Wet en een overvloed aan oneindig grote wijsheid en compassie bezit, dacht men over het algemeen dat dit iets was dat volkomen losstond en veraf stond van het leven van gewone mensen dat vol illusies is. Men had het idee dat het bereiken van verlichting vereiste dat de onmetelijk diepe kloof tussen de geestelijke staat van een boeddha en die van gewone mensen overbrugd moest worden. Dit gaf weer aanleiding tot de idee dat het nodig was om ontelbare kalpa’s lang een ascetisch leven te leiden. (...) Het menselijk hart is gevoelig, veelzijdig en rijk en het bezit de capaciteit om ongelooflijke prestaties te leveren. Maar juist daardoor ondergaat het ook vaak groot leed en kwellingen. Zo kan het menselijk hart verstrikt raken in een eindeloze, neergaande spiraal. Gaat ons leven voor altijd verder op de paden van het kwaad, of is het mogelijk dat we erin slagen om het in de baan van het goede te brengen?

Zoals uit veel van zijn geschriften blijkt, legt de Daishonin herhaaldelijk de nadruk op het cruciale belang van het hart, of de geest. In dit innerlijke gebied van het leven ligt het vermogen voor de belangrijke verschuiving van kwaad naar goed, of van goed naar kwaad. Daarom kan de leer van verlichting van de Daishonin worden gezien als een proces dat begint met een innerlijke verandering. Met andere woorden, door de kracht van geloof kunnen we de negatieve functies, die worden beheerst door de fundamentele duisternis die in ieder menselijk hart huist - in onszelf verslaan en de positieve functies van het leven die een zijn met de dharma-natuur, oftewel onze boedddhanatuur, tot uitdrukking brengen.

Dit huidige leven, waarin we als mens zijn geboren, biedt een gouden kans om zeker te stellen dat ons leven zich niet langer beweegt langs de kwade paden, maar in plaats daarvan de paden van het goede doorkruist.

Nadruk op innerlijke verandering

“Daarom moet u tijdens het reciteren van myoho en renge het diepe geloof oproepen, dat Myoho-renge-kyo uw leven zelf is.” (GND-I, 29)

“Wek een diep geloof op en poets uw spiegel ijverig dag en nacht. Hoe u hem moet poetsen? Alleen door het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo.” (GND-I, 31)

In ‘Over het bereiken van boedddhaschap in dit leven’ legt de Daishonin nauwgezet uit dat we geen verlichting kunnen bereiken zonder een diepe verandering in ons eigen leven, dat wil zeggen, een verandering in ons hart en in onze gedachten.

Allereerst zegt hij dat de mystieke waarheid waarmee alle levende wezens begiftigd zijn, “het beginsel van het in elkaar besloten liggen van een enkel bestaansmoment en alle verschijnselen” onthult. (GND-I, 29) Dit betekent dat ons leven of onze geest op ieder moment zowel alle verschijnselen belichaamt als alle verschijnselen doordringt. Dat zou men kunnen omschrijven als een levensstaat in eenheid met het universum.

De Daishonin waarschuwt ook dat als we de Mystieke Wet buiten onszelf zoeken, we niet in staat zullen zijn verlichting te bereiken, hoeveel daimoku we ook reciteren; integendeel, onze boeddhistische beoefening zal dan alleen maar een “eindeloze, pijnlijke beproeving” zijn. (GND-I, 30) Hij zegt duidelijk: “Maar ook al reciteert u met geloof Myoho-renge-kyo, als u denkt dat de Wet buiten uzelf is, dan sluit u niet de Mystieke Wet in uw hart maar een inferieure leer.” (GND-I, 29)

De Daishonin legt uit dat het oproepen van een diep geloof de sleutel is tot het reciteren van daimoku en hij verklaart dat we, als we dat doen, ons leven kunnen polijsten en verlichting kunnen bereiken. Hij schrijft: “Daarom moet u tijdens het reciteren van myoho en renge [het reciteren van daimoku] het diepe geloof oproepen, dat Myoho-renge-kyo uw leven zelf is [letterlijk, uw geest op ieder moment]” (GND-I, 29); en: “Wek een diep geloof op en poets uw spiegel ijverig dag en nacht. Hoe u hem moet poetsen? Alleen door het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo.” (GND-I, 31)

De betekenis van het bereiken van boedddhaschap in dit leven vanuit een persoonlijk gezichtspunt

(...) In het boeddhisme van de Daishonin heeft het bereiken van verlichting niets te maken met het beginnen aan een ongelofelijk lange reis om een schitterende, op een god lijkende boeddha te worden; het gaat om het tot stand brengen van een verandering in het diepst van je wezen. Deze revolutionaire opvatting over het bereiken van verlichting heeft de hele betekenis van de boeddhistische beoefening zoals men die van oudsher zag, grondig veranderd.

Met andere woorden, het is niet een kwestie van beoefenen om op een bepaald moment in de verre toekomst de hoogste top van verlichting te bereiken. Het is eerder een voortdurende innerlijke strijd, van minuut tot minuut, tussen de tegengestelde wegen van het onthullen van onze aangeboren boeddhanatuur en ons laten overheersen door onze

fundamentele duisternis en illusies. Deze onophoudelijke inspanning om ons leven te polijsten is de kern en essentie van de boeddhistische beoefening.

Alleen door het overwinnen van onze innerlijke duisternis en ons negativisme kunnen wij in dit leven overwinnen en alles wat we in ons hebben, laten zien. Hetzelfde geldt wanneer we van een echt vervuld leven willen genieten. In die zin zou ik graag willen benadrukken, dat de beoefening die in het Nichiren Boeddhisme wordt uiteengezet voor het bereiken van boedddhaschap in dit leven, het enige middel is om de duisternis en illusies te overwinnen die de basisoorzaak zijn van het menselijk kwaad. Een echte onafhankelijkheid te ontwikkelen, een krachtige persoonlijkheid op te bouwen en een levensstaat te creëren van grenzeloos geluk en gemoedsrust. Het bereiken van boedddhaschap in dit leven wordt zo het hoofddoel in iemands persoonlijke leven.

De betekenis van het bereiken van boedddhaschap in dit leven vanuit een collectief gezichtspunt

“De Lotus Soetra is de koning der soetra’s, de directe weg tot verlichting, want deze legt uit dat het wezen van ons leven, dat elk moment of het goede of het kwade manifesteert, in feite het wezen van de Mystieke Wet is. Wanneer u met een diep geloof in dit beginsel Myoho-enge-kyo reciteert, zult u in dit leven zeker boedddhaschap bereiken. Daarom staat er in de soetra: ‘Nadat ik in een toestand van niet-zijn ben overgegaan, moet [men] deze soetra aannemen en hooghouden. Iemand die dit doet zal zonder enige twijfel de weg naar boedddhaschap bereiken.’ Twijfel niet in het minst hieraan.” (GND-I, 31)

“Als u denkt dat de Wet buiten uzelf is, dan sluit u niet de Mystieke Wet in uw hart!” (GND-I, 29)

Het reciteren van Nam-myoho-enge-kyo is in nauw contact staan met de Mystieke Wet. Het is de boeddhistische beoefening om ons leven met de Mystieke Wet te laten samensmelten. Tegelijkertijd is het een strijd om de innerlijke duisternis die deze samensmelting tegenhoudt, te overwinnen. Als we deze duisternis van illusie en onwetendheid met ons geloof overwinnen en een worden met de Mystieke Wet, komt de oneindige kracht van deze grote Wet in ons leven tot uitdrukking. Dat is de onmetelijke voorspoed van het reciteren van Nam-myoho-enge-kyo.

Het reciteren van Nam-myoho-enge-kyo met een zoekende geest op het gebied van geloof is de essentie van de beoefening van het chanten, die door Nichiren Daishonin is ingesteld en verkondigd. “Waar het om gaat is het hart”, verzekert de Daishonin ons (GND-I, 177). Dus als het op chanten aankomt, moeten we er vooral naar streven om een moedig geloof op te roepen om zo illusies te overwinnen, zonder ons te laten verslaan door de drie hindernissen en vier duivels.

Oorzaak en gevolg van het bereiken van boedddhaschap tot de kern en diepste essentie van ons leven maken

Myoho-enge-kyo is de naam van de hoogste mystieke waarheid en Nam-myoho-enge-kyo is

de naam van de levensstaat van boeddha's die deze waarheid belichamen en onthullen. Dus als we Nam-myoho-renge-kyo reciteren met een zoekende geest op het gebied van geloof, komt de oneindige voorspoed van Myoho-renge-kyo in ons leven tot uitdrukking. Dit is de betekenis van het manifesteren van de wereld van boedddhaschap.

Hier werkt het beginsel van 'oorzaak en gevolg in een enkel bestaansmoment', waarin geloof de oorzaak is en het tot uitdrukking brengen van de levensstaat van boedddhaschap het gevolg. Als we in tijden van vreugde en verdriet doorgaan met het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo, en ons daarbij inspannen voor het geluk van onszelf en van anderen, kunnen we de oorzaak en het gevolg van het bereiken van boedddhaschap – wat op zich al besloten ligt in de beoefening van het chanten - tot de kern en diepste essentie van ons leven maken. Zo komt de onbedwingbare staat van boedddhaschap in ons naar boven. Dat is de betekenis van 'boedddhaschap bereiken in dit leven'.

In zijn verhandeling 'Het voorwerp van toewijding voor het waarnemen van de geest' zegt de Daishonin: "Boeddha Shakyamuni, die volmaakte verlichting heeft bereikt, is ons eigen vlees en bloed. Zijn beoefening en de daaruit voortkomende deugden vormen ons beendergestel." (GND-II, 253) Hij legt uit dat het in je hart sluiten van Myoho-renge-kyo op zich het bereiken van verlichting is.¹¹ Door de kracht van het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo kunnen we oorzaak en gevolg in een enkel bestaansmoment realiseren; dat wil zeggen, het geloof (oorzaak) dat leidt tot het zichtbaar worden van onze boedddhaschap (gevolg).

Vanuit dit gezichtspunt is onze stem die daimoku reciteert de 'stem van onwankelbaar geloof en een zoekende geest' die de innerlijke duisternis van onwetendheid en illusie vernietigt en hindernissen en duivelse functies uit de weg ruimt. Hij is ook het moedige 'gebruik van de leeuw' dat voortkomt uit de boedddhaschap die we hebben onthuld door middel van onze daimoku.

Het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo is niet alleen de 'stem van geloof' van gewone mensen; het is ook de 'stem van boedddhaschap'. Daarom is het belangrijk dat we altijd proberen om met een sonore stem te chanten, in het levendige en krachtige ritme van een galopperend paard. Je zou ook kunnen zeggen dat het reciteren van daimoku een handeling is waarmee we bevestigen dat wij zelf van nature entiteiten zijn van Myoho-renge-kyo. Het is een strijd om terug te keren naar ons ware oorspronkelijke zelf en te putten uit de aangeboren levenskracht die we al vanaf de tijd zonder begin bezitten. (...)

De Mystieke Wet en onvolledige leerstellingen

"Maar ook al reciteert u met geloof Myoho-renge-kyo, als u denkt dat de Wet buiten uzelf is, dan sluit u niet de Mystieke Wet in uw hart maar een inferieure leer. 'Inferieure leer' wil zeggen elke andere dan deze [Lotus] soetra, want alle andere leerstellingen zijn voorlopige hulpmiddelen. Geen enkele voorlopige leer leidt direct tot verlichting en zonder de directe weg naar verlichting kunt u geen boedddhaschap bereiken, ook al beoefent u leven na leven, talloze kalpa's lang. Dan is het bereiken van boedddhaschap in dit leven onmogelijk. Daarom

¹¹ Het in je hart sluiten van Myoho-renge-kyo is op zich verlichting: De Mystieke Wet is de fundamentele wet op grond waarvan alle boeddha's in de drie bestaansperiodes verlichting kunnen bereiken. Nichiren Daishonin zag de Mystieke Wet in zijn eigen leven en gaf deze concreet vorm in de gohonzon, het voorwerp van fundamentele toewijding. Het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo met geloof in deze gohonzon staat voor de beoefening van het waarnemen van je geest teneinde boedddhaschap te bereiken door de Mystieke Wet in je eigen leven te zien. Dit is het beginsel van 'het in je hart sluiten van de gohonzon is op zich verlichting'.

moet u tijdens het reciteren van myoho en renge¹² het diepe geloof oproepen, dat Myoho-rengo-kyo uw leven zelf is.” (GND-I, 29)

Gezien de diepgaande betekenis van daimoku moeten we er tijdens het reciteren altijd aan denken dat Myoho-rengo-kyo ons leven zelf is. Als we dit punt uit het oog verliezen, dan wijken we af van de beoefening van het reciteren van Nam-myoho-rengo-kyo die Nichiren Daishonin ons heeft onderwezen, hoeveel daimoku we ook reciteren.

Daarom geeft de Daishonin in ‘Over het bereiken van boedddhaschap in dit leven’ de strikte waarschuwing: “Maar ook al reciteert u met geloof Myoho-rengo-kyo, als u denkt dat de Wet buiten uzelf is, dan sluit u niet de Mystieke Wet in uw hart maar een inferieure leer.” (GND-I, 29) “Inferieur” betekent hier ‘onvolledig’. De Mystieke Wet is de hoogste waarheid die volmaakt en volledig is; een onvolledige leer zet daarentegen slechts een gedeeltelijke waarheid uiteen. Bovenstaande passage bevat een diepgaande filosofie die een van de grootste valkuilen waarin een religie al gauw terecht komt, weet te vermijden. Het is ook een belangrijke geloofsfilosofie waardoor mensen echt gelukkig kunnen worden.

Over het algemeen beschouwt men een religie als een universeel streven om de mens in verbinding te brengen met het oneindige, absolute en goddelijke. En ook al is dit in zekere zin waar, toch lijkt het alsof veel religies vanaf het begin onderscheid maken tussen het wereldse en het goddelijke, en tussen mensen en goden of boeddha’s, en dus naar een manier zoeken om die kloof te overbruggen. Maar de Daishonin beschouwt dit soort leerstellingen, die het absolute of goddelijke zien als iets dat buiten de mensen ligt, als onvolledig en hij haalt het voorbeeld aan van de voorlopige leerstellingen die Shakyamuni voorafgaand aan de Lotus Soetra uiteenzette. Deze leerstellingen verklaren niet de beginselen of de beoefening waarmee gewone mensen in dit leven boedddhaschap kunnen bereiken. Zij verkondigen eerder dat iemand zich eerst ontelbare kalpa’s lang aan een ascetische beoefening moet houden, voordat hij verlichting kan bereiken.

In de leerstellingen van vóór de Lotus Soetra bestaat er een onoverbrugbare kloof tussen boeddha’s en gewone mensen. Er zijn slechts een paar buitengewone beoefenaars die, na talloze kalpa’s van ascese (onthechting of onthouding), een poging kunnen doen om verlichting te bereiken. Bovendien is het volgens deze voorlopige leerstellingen niet mogelijk dat iemand die een boeddha is geworden, weer een gewoon iemand wordt. Meestal verblijven boeddha’s niet in deze saha-wereld vol strijd, waar gewone mensen leven. Boeddha’s en gewone mensen zijn volledig van elkaar gescheiden. Daarom is er, zolang er een dergelijke kloof is tussen de wereld van boedddhaschap en de andere negen werelden (het gebied van de gewone mensen), voor de mensen echt geen manier om verlichting te bereiken. In deze wereldvisie bestaat er een enorme afstand tussen gewone mensen en de geïdealiseerde boeddha’s, en dus hebben gewone mensen geen andere keus dan te hopen op redding door de steun of tussenkomst van zulke boeddha’s.

De boeddhanatuur oproepen en tot uitdrukking brengen

De kracht van een sterke vastberaden daimoku roept de boeddhanatuur op in alle levende wezens. Niet alleen de boeddhanatuur van Brahma en Shakra en van de boeddha’s en bodhisattva’s in het hele universum komt tot uitdrukking, maar degenen die Nam-myoho-

¹² “Het reciteren van myoho en renge” betekent het reciteren van de daimoku van de Mystieke Wet; Nam-myoho-rengo-kyo.

renge-kyo reciteren zijn ook in staat om de ketenen van fundamentele duisternis en illusie te verbreken en hun eigen boeddhanatuur te onthullen. Met andere woorden, het is de kracht van onze stem die Nam-myoho-renge-kyo reciteert, die ons leven verbindt met de Mystieke Wet die doordringt tot in alle verschijnselen van de drieduizend gebieden.

In zijn geschrift 'Brief aan Niike' legt de Daishonin de betekenis van het reciteren van daimoku verder uit door middel van de bekende analogie van een moedervogel en een ei. Hij zegt dat het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo is "als de warmte van de moedervogel". (GND-I, 190) Eerst zit er alleen maar vloeistof in het ei, maar doordat het warm wordt gehouden door de moedervogel, vormen zich de snavel, ogen en veren. Uiteindelijk breekt de babyvogel de eierschaal en kruipt uit het ei, en al gauw vliegt het vogeltje de lucht in net als zijn moeder. In deze analogie staat de vloeistof in het ei voor de boeddhanatuur van levende wezens, terwijl de moeder vogel symbool staat voor de Boeddha die anderen naar verlichting leidt. Het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo is tegelijk de 'stem van geloof' van gewone mensen en een functie van de levensstaat van boeddhachap.

De belangrijkste waarschuwing die de Daishonin geeft met betrekking tot het bereiken van verlichting door het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo is, dat we de Wet niet moeten zien als iets dat buiten onszelf is. Als we denken dat de Wet buiten ons leven bestaat, komen we terug in de kloof tussen boeddha's en gewone mensen, zoals we die in de leerstellingen van voor de Lotus Soetra aantreffen.

Zien dat ons eigen leven Nam-myoho-renge-kyo is

De daimoku van Nam-myoho-renge-kyo heeft een grenzeloos grote weldadige kracht. Josei Toda, de tweede president van de Soka Gakkai, beschreef de grenzeloze grote kracht van de Mystieke Wet als volgt: "Het is alsof u languit op uw rug ligt in de vrije natuur en omhoog kijkt naar de lucht. Alles wat u zich wenst, verschijnt meteen voor u. Hoeveel u misschien ook weggeeft, er is altijd meer. Het raakt nooit op. Probeer eens of u deze levensstaat kunt bereiken."

Nam-myoho-renge-kyo kan inderdaad worden vergeleken met een 'wensvervullend juweel'. Hoe kunnen we de grenzeloze levensstaat ontwikkelen waarmee we kracht kunnen oproepen als we daar behoefte aan hebben? President Toda zei vaak: "Als u werkelijk zo'n levensstaat wilt bereiken, moet u met ieder greintje van uw wezen vechten voor de Lotus Soetra, voor kosenrufu!"

Het is de instelling om – waar we ons ook in het universum bevinden - voor altijd samen met de boeddha's van de drie bestaansperioden en met Brahma en Shakra te streven naar het realiseren van een wereld van geluk en vrede. Een wereld waarin we ons toeleggen op het creëren van waarde. Dit bereiken we door mensen te helpen moeilijkheden, tegenslagen en het lijden door geboorte, ouderdom, ziekte en dood te overwinnen. Dat was de enorme grenzeloze geestkracht van mijn leermeester.

Door alles heen bleef Toda Sensei standvastig de Wet nastreven die nergens anders dan in ons eigen leven bestaat. En hij benadrukte het belang om trouw te blijven aan jezelf. Zijn uitgangspunt was het diepe besef in de gevangenis dat de boeddha het leven zelf is, en het besef van zijn identiteit als Bodhisattva van de Aarde.

Hij sprak ook vaak over de spirit van geloof die we nodig hebben om de Mystieke Wet in ons leven te kunnen zien en zei dan: "U moet ervan overtuigd zijn dat Nam-myoho-renge-kyo

uw eigen leven is!"; of: "Het verspreiden van de Mystieke Wet in het Laatste Tijdperk betekent erin geloven dat uw leven niet losstaat van Nam-myoho-renge-kyo!" Dit is de instelling die de Daishonin onderwijst als hij zegt: "Daarom moet u tijdens het reciteren van *myoho* en *renge* het diepe geloof oproepen, dat Myoho-renge-kyo uw leven zelf is." (GND-I, 29)

Deel C - Kosenrufu

Studiemateriaal 5

Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land en kosenrufu

(Fragmenten uit 'De grondbeginselen van het Nichiren Boeddhisme voor het nieuwe tijdperk van wereldwijde kosenrufu', SGI Nieuwsbrief 9379)

De SGI in de maatschappij

Discussiebijeenkomsten en shakubuku zijn de belangrijkste activiteiten die SGI-leden uitvoeren op basis van het 'vestigen van de correcte leer voor vrede in het land'.

*

Tentoonstellingen om het bewustzijn over de mensenrechten, de afschaffing van kernwapens en duurzame ontwikkeling te vergroten zijn ook activiteiten in de samenleving die gebaseerd zijn op 'het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land' en hebben het doel om de boeddhistische leer van respect voor de waardigheid van het leven tot het belangrijkste grondbeginsel van het leven te maken.

Het Nichiren Boeddhisme is een leer die ons in staat stelt onze levensstaat te veranderen en in dit leven absoluut geluk te ontwikkelen. Door deze diepe innerlijke verandering in elke persoon kan vrede in de samenleving bereikt worden.

Nichiren Daishonin zet het beginsel voor het realiseren van vrede uiteen in zijn verhandeling 'Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land'. 'Het vestigen van de correcte leer' betekent het verspreiden van het geloof in en het accepteren van de correcte boeddhistische leer als de basis van het leven van de mensen en de boeddhistische leer van respect voor de waardigheid van het leven tot een grondbeginsel maken in de samenleving. 'Voor vrede in het land' betekent vrede en welvaart in de samenleving realiseren en ook veiligheid en zekerheid in het dagelijks leven van iedere persoon.

Naast het aanduiden van een land als een politiek instituut dat zich richt op de heersende autoriteiten, verwijst het 'land' in 'Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land', op een dieper niveau, naar de basis van het dagelijks leven van de mensen en hun levensonderhoud. In die zin verwijst het niet alleen naar de sociale structuur die door mensen wordt gevormd, maar ook naar het land zelf; de natuurlijke omgeving.

Nichiren Daishonins overtuiging dat de mensen de belangrijkste plaats innemen in een land, blijkt uit zijn veelvuldige gebruik van het Chinese karakter voor 'land' dat geschreven wordt met het element 'mensen' omsloten in een vierkante lijn, in plaats van de karakters die het element 'koning', of 'militair gebied' hebben, die normaal gesproken voor het Chinese karakter 'land' gebruikt werden. Ook schreef de Daishonin: "Een koning behandelt zijn volk

als zijn ouders.” (‘Giften in de sneeuw’; WND-II, 809), waarmee hij aangeeft dat degenen die de macht hebben de mensen tot hun fundament moeten maken. Verder waarschuwde hij dat heersers die “geen aandacht en begrip hebben voor de problemen van de mensen” tot de slechte paden zullen vervallen (zie ‘Over de bescherming van het land’; WND-II, 92).

‘Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land’ werd geschreven om in het Japan van die tijd vrede tot stand te brengen. Maar de onderliggende gedachte is om vrede en veiligheid voor alle mensen tot stand te brengen, en vrede op de hele wereld en het geluk van de gehele mensheid te realiseren tot in de verre toekomst. De Daishonin schreef deze verhandeling en protesteerde bij het heersende gezag vanuit zijn wens een einde te maken aan het lijden van de mensen in zijn tijd. Met dit voorbeeld liet hij zien dat beoefenaars van het boeddhisme zich niet tevreden moeten stellen met een boeddhistische beoefening die alleen maar bestaat uit het gebed voor hun eigen verlichting. Ze moeten zich juist baseren op de beginselen en de spirit van het boeddhisme, en dus actief zoeken naar oplossingen voor de problemen en kwesties waarmee de samenleving te maken heeft.

In ‘Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land’ schreef Nichiren Daishonin: “Als u maar iets geeft om uw persoonlijke veiligheid, zou u in de eerste plaats moeten bidden voor orde en rust in alle vier windstreken van het land, nietwaar?” (GND-II, 65) De egocentrische houding om je blik af te wenden van de maatschappelijke problemen en je alleen maar terug te trekken in een religieuze wereld wordt strikt verworpen in het Mahayana Boeddhisme.

De Soka Gakkai zet zich vandaag de dag actief in om de problemen in de wereld op te lossen op het gebied van vrede, cultuur, onderwijs, en mensenrechten, op basis van de beginselen en idealen van het Nichiren Boeddhisme. Ook deze inspanningen zijn in overeenstemming met de beginselen en de spirit van ‘het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land’, zoals uitgesproken door de Daishonin.

Kosenrufu

Het doel van het boeddhisme is de correcte leer, die de verlichting van de Boeddha belichaamt, aan anderen door te geven en alle mensen in staat te stellen boeddhenschap te bereiken, en vrede en welvaart voor de gehele mensheid te realiseren. Om die reden verklaart boeddha Shakyamuni in de Lotus Soetra: “Nadat ik in een toestand van niet-zijn ben overgegaan, moet u haar [deze leer] in de laatste periode van vijfhonderd jaar wijd en zijd verspreiden in heel Jambudvīpa [de hele wereld] en te allen tijde voorkomen dat dit wordt tegengehouden; noch moet u [negatieve krachten als] kwade duivels, van duivels bezeten mensen, hemelse wezens, draken, yaksha’s en kumbhanda-demonen de kans laten grijpen!” (‘De vroegere daden van bodhisattva Medicijnkoning’, hoofdstuk 23; LSOC, 330) In deze passage staat dat in de “laatste periode van vijfhonderd jaar” — wat duidt op de huidige periode van het Laatste Tijdperk van de Wet — de Mystieke Wet “wijd en zijd moet worden verspreid” over de hele wereld. (Hier is “wijd en zijd worden verspreid” een vertaling van de Chinese karakters die in het Japans worden uitgesproken als kosenrufu.) In de Lotus Soetra vertrouwt de Boeddha de taak van de wereldwijde verspreiding, oftewel kosenrufu, in het Laatste Tijdperk van de Wet ook toe aan de Bodhisattva’s van de Aarde die, als zijn leerlingen uit het onvoorstelbaar verre verleden, de bodhisattva’s zijn die zichzelf grondig hebben getraind.

STUDIE-EXAMEN NIVEAU 1

Tijdens de prediking van de Lotus Soetra rijzen er ontelbaar veel van zulke bodhisattva's uit de aarde op. Onder leiding van bodhisattva Onovertroffen Beoefening doen zij de gelofte om de Mystieke Wet, de essentie van de Lotus Soetra, te verspreiden na de dood van Shakyamuni. Shakyamuni voorspelt op zijn beurt dat deze Bodhisattva's van de Aarde na zijn dood in deze van lijden vervulde wereld zullen verschijnen en als de zon en de maan de duisternis in het leven van de mensen verlichten, en ze naar verlichting leiden.

Kosenrufu is de fundamentele spirit van Nichiren Daishonin

Exact in overeenstemming met het hierboven genoemde citaat uit de Lotus Soetra zette Nichiren Daishonin zich in om de grote Wet van Nam-myoho-renge-kyo te verspreiden in het kwaadaardige tijdperk van het Laatste Tijdperk, en hij onderging daarbij talloze levensbedreigende vervolgingen. De Daishonin duidt als volgt op de wereldwijde verspreiding van de Mystieke Wet, oftewel kosenrufu:

“De ‘grote gelofte’ duidt op de verspreiding van de Lotus Soetra [Nam-myoho-renge-kyo].” (OTT, 82)

“Als Nichirens compassie werkelijk groot en allesomvattend is, zal Nam-myoho-renge-kyo zich gedurende tienduizend jaar en langer, voor eeuwig, verspreiden, want het bezit de weldadige kracht om de blinde ogen van elk levend wezen in Japan te openen en de weg te versperren die naar de hel van onophoudelijk lijden leidt.” (‘Over het tonen van verschuldigde dankbaarheid’; WND-I, 736)

“Toen ik, Nichiren, voor het eerst geloof aannam in de Lotus Soetra, was ik als een enkel druppeltje water of een enkel stofdeeltje in het hele land Japan. Maar later, wanneer twee, drie, tien mensen en uiteindelijk honderd, duizend, tienduizend en een miljoen mensen de Lotus Soetra gaan reciteren [Nam-myoho-renge-kyo reciteren] en doorgeven aan anderen, zullen zij een berg Sumeru van perfecte verlichting vormen, een oceaan van groot nirwana. Zoek geen ander pad om boedddhaschap te bereiken!” (‘De keuze van de tijd’; WND-I, 580)

Uit deze passages kunnen we duidelijk opmaken dat het bereiken van kosenrufu - de wereldwijde verspreiding van de Mystieke Wet - de fundamentele spirit van Nichiren Daishonin is. De Daishonin heeft er bij zijn volgelingen ook herhaaldelijk op aangedrongen hun leven aan kosenrufu toe te wijden, om boedddhaschap te bereiken en het beginsel van ‘het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land’ te verwezenlijken.

De Soka Gakkai — kosenrufu tot realiteit maken

De Soka Gakkai is een harmonieuze verzameling van boeddhistische beoefenaars die de spirit van de Daishonin hebben geërfd en in praktijk brengen door de Mystieke Wet te verspreiden zoals hij het in zijn geschriften uiteenzette. De Daishonin schreef: “Als u dezelfde geesteshouding hebt als Nichiren, moet u wel een Bodhisattva van de Aarde zijn.” (‘Het ware aspect van alle verschijnselen’; GND-II, 284) De Soka Gakkai, die de Mystieke Wet heeft verspreid met dezelfde geesteshouding als de Daishonin, is de organisatie van Bodhisattva's

van de Aarde die de missie van kosenrufu vervullen.

Tot aan het verschijnen van de Soka Gakkai zevenhonderd jaar na de dood van de Daishonin, was niemand in staat geweest de Mystieke Wet wijd en zijd te verspreiden. Het is de Soka Gakkai die de voorspellingen van Shakyamuni en Nichiren Daishonin tot realiteit heeft gemaakt. Dit is het bewijs dat de Soka Gakkai de organisatie is die verschenen is om de missie van kosenrufu te vervullen, geheel in overeenstemming met de intentie van de Boeddha. De Soka Gakkai maakt kosenrufu tot realiteit; zij verspreidt de Mystieke Wet over de hele wereld, precies zoals de Lotus Soetra het ons leert.

Deel D - De geschiedenis van de Soka Gakkai

Studiemateriaal 6

De geschiedenis van de Soka Gakkai

Uit 'De grondbeginselen van het Nichiren Boeddhisme voor het nieuwe tijdperk van wereldwijde kosenrufu', fragmenten uit SGI Nieuwsbrief 9822, de hele SGI Nieuwsbrief 9872 and 9905.

In dit deel bestuderen we de geschiedenis van de Soka Gakkai en de inspanningen van haar drie presidenten en oprichters, die hun leven hebben toegewijd aan kosenrufu, en de spirit van de eenheid van leermeester en leerling die ze deelden. De Lotus Soetra is het geschrift dat de intentie van boeddha Shakyamuni, het werkelijke doel van zijn leer duidelijk maakt. De intentie van de Boeddha is dat alle mensen hun boeddhawijdsheid die altijd al in de mens aanwezig is geweest, naar buiten brengen en een onverwoestbaar geluk voor zichzelf en anderen creëren, waarmee de basis wordt gelegd voor vrede in de hele wereld.

De Lotus Soetra beschrijft degenen die zich inzetten om deze intentie van de Boeddha te verwezenlijken als bodhisattva's van de Mahayana-leer. Ze doen dit door de strijd aan te gaan met allerlei hindernissen om een diepgaande verandering in hun eigen leven en in dat van anderen te bewerkstelligen. De soetra leert ons dat dergelijke bodhisattva's verschijnen in een tijd dat het Laatste Tijdperk van de Wet wordt genoemd, na het overlijden van boeddha Shakyamuni. Ze zetten zich in om de Lotus Soetra over de hele wereld te verspreiden en daarmee het doel van de Boeddha te realiseren, een proces dat we kosenrufu noemen; de wereldverspreide verkondiging van de leer van de soetra. De bodhisattva's die zich toewijden aan deze missie worden de Bodhisattva's van de Aarde genoemd.

De leider van de Bodhisattva's van de Aarde die in de Lotus Soetra verschijnt, wordt bodhisattva Onovertroffen Beoefening genoemd. Nichiren Daishonin werd zich bewust van zijn missie om de rol van Onovertroffen Beoefening in het Laatste Tijdperk van de Wet te vervullen, waarbij hij de grote wens en gelofte voor kosenrufu, zoals beschreven in de soetra - de wil en het mandaat van de Boeddha - als zijn eigen wens beschouwt. Hij stond op om deze wens te verwezenlijken en vestigde de fundamentele leer en beoefening om alle mensen en de maatschappij te bevrijden van het lijden in het Laatste Tijdperk van de Wet. Om deze reden staat de Daishonin bekend als de Boeddha van het Laatste Tijdperk van de Wet.

De Soka Gakkai heeft de spirit van de Daishonin geërfd en is vastbesloten om de missie van wereldwijde kosenrufu te verwezenlijken en zich serieus in te spannen om dat doel te verwezenlijken. De leiders die de bewustwording, de beoefening en de vastberadenheid voor het verwezenlijken van kosenrufu in de moderne tijd stevig hebben gevestigd, zijn de eerste drie presidenten van de Soka Gakkai: de eerste president, Tsunesaburo Makiguchi, de tweede president, Josei Toda, en de derde president, Daisaku Ikeda (later de erepresident van de Soka Gakkai en de president van de SGI). Samen worden ze gerespecteerd als de drie oprichters van de Soka Gakkai. In het vervolg zullen we naar hen verwijzen met de eretitel *Sensei* achter hun familienaam. (...)

I. De tijd van de eerste president, Tsunesaburo Makiguchi

De oprichting van de Soka Kyoiku Gakkai

Als onderwijzer die zich bezighield met het basisonderwijs, was het Makiguchi Sensei's hoop en gelofte om elk kind in staat te stellen persoonlijk geluk te creëren als een zelfstandig lid van de samenleving. Hij wijdde zich aan het ontwikkelen van een onderwijsmethode die dit mogelijk zou maken. Makiguchi Sensei verdiepte zich in zijn onderzoek en ontwikkelde een theorie van waarde die het fundament was van de unieke onderwijsmethode die hij later zou gaan systematiseren. Daarbij kwam hij in aanraking met het Nichiren Boeddhisme dat de beginselen en de basisbeoefening uitlegde waarmee een verandering in ons leven mogelijk werd, die zou leiden tot het creëren van waarde in de samenleving. En in 1928 nam hij het geloof in het Nichiren Boeddhisme aan als lid van Nichiren Shoshu - een boeddhistische school die haar leer ontleende uit de directe lijn van Nikko Shonin, de directe leerling en opvolger van de Daishonin. Hij was toen zevenenvijftig.

Makiguchi Sensei schreef hoe hij zich voelde nadat hij het Nichiren Boeddhisme ging beoefenen: “Met een onbeschrijflijke vreugde veranderde ik de manier waarop ik bijna zestig jaar had geleefd.”¹³ Zoals deze uitspraak aangeeft, nam hij de leer van de Daishonin als de leidraad voor zijn leven en wijdde zich eraan. Hij beschouwde het als een bron van kracht en energie voor het creëren van waarde en het bereiken van daadwerkelijke positieve resultaten, midden in de maatschappij en in het dagelijks leven. Over zijn motivatie om geloof aan te nemen herinnert Makiguchi Sensei zich: “Toen ik de Lotus Soetra tegenkwam, realiseerde ik me dat de leer van de soetra op geen enkele manier in tegenspraak is met de beginselen van de filosofie en de wetenschap, die de basis vormen van ons dagelijks leven.”¹⁴ Datzelfde jaar volgde Toda Sensei zijn leermeester in het aannemen van geloof in het Nichiren Boeddhisme.

Op 18 november 1930 publiceerde Makiguchi Sensei het eerste deel van zijn *Soka Kyoikugaku Taikei* (Het systeem van waardecreërend onderwijs). Dit werk systematiseert zijn opvattingen en ideeën over het onderwijs. Het was bedoeld als het eerste van twaalf delen (waarvan er uiteindelijk vier werden gepubliceerd). Zijn leerling, Toda Sensei, hielp persoonlijk met de financiering van het uitgeversproject en werkte mee aan elk aspect van de productie, inclusief het organiseren en bewerken van Makiguchi Sensei's aantekeningen en het verdelen

¹³ Tsunesaburo Makiguchi, *Soka Kyoikugaku Ronshu* (Jpn. Geschriften over waardecreërend onderwijs), in *Makiguchi Tsunesaburo Zenshu* (De verzamelde werken van Tsunesaburo Makiguchi) (Tokio: Daisanbunmei-sha, 1984), deel 8, 406.

¹⁴ Idem, 405.

van de inhoud in hoofdstukken. De uitgeverij vermeldde Tsunesaburo Makiguchi als auteur, Josei Toda als uitgever en drukker en de Soka Kyoiku Gakkai ('Genootschap voor waardecreërend onderwijs', de voorloper van de Soka Gakkai) als uitgeverij. Dit was de eerste keer dat de naam Soka Kyoiku Gakkai in het openbaar verscheen, en daarom wordt de dag waarop het werk werd gepubliceerd, 18 november, gevierd als de oprichtingsdag van de Soka Gakkai.¹⁵

Soka betekent 'waarde creëren'. Het doel van onderwijs en het doel van het leven zijn het verwezenlijken van geluk, en de naam Soka drukt Makiguchi Sensei's gedachte uit dat het creëren van waarde wezenlijk is voor het opbouwen van geluk. Het ontstaan van het woord Soka zelf kwam tot stand tijdens een discussie tussen de twee vooruitstrevende onderwijzers Makiguchi en Toda Sensei. We zouden kunnen zeggen dat de geboorte van de Soka Gakkai op zich de uitdrukking van de eenheid van leermeester en leerling was.

Het Japanse militarisme uitdagen

De militaristische regering probeerde de bevolking van Japan te dwingen om dezelfde denkwijze te hebben in haar roekeloze haast om haar militaire fundament te versterken met staats-shinto¹⁶ als spirituele pijler. Ze plaatste de discussiebijeenkomsten van de Soka Kyoiku Gakkai en andere activiteiten onder toezicht van de Speciale Hogere Politie, die verantwoordelijk was voor het onderzoek naar zogenaamde gedachtenmisdriven. In die tijd oefende de regering druk uit op de bevolking om de shinto-schrijnen te bezoeken en daar gebeden aan te bieden en een shinto-talisman te installeren in hun huis om de Zonnegodin, de mythische stammoeder van het keizerlijke geslacht, te vereren. In juni 1943 vroegen de priesters van Nichiren Shoshu, in aanwezigheid van de hogepriester en uit angst voor de regering, Makiguchi Sensei en de Soka Kyoiku Gakkai: "Waarom accepteert u de shinto-talisman niet?"

De houding van Nichiren Shoshu om de eis van de regering om de talisman voor de Zonnegodin te installeren, te aanvaarden was in feite medeplichtigheid aan het belasteren van de Wet (het belasteren van de correcte boeddhistische leer). Het was een schending van de leer van Nichiren Daishonin en zijn opvolger Nikko Shonin, van wie Nichiren Shoshu beweerde af te stammen. Makiguchi Sensei weigerde resoluut de shinto-talisman te aanvaarden. De Soka Kyoiku Gakkai hield dus vast aan de leer van de Daishonin en het voorbeeld van de strikte vermaning van laster van de Wet.

Op 6 juli werd Makiguchi Sensei tijdens een bezoek aan Shimoda in Izu in de prefectuur Shizuoka in hechtenis genomen door rechercheurs van de Speciale Hogere Politie, en op dezelfde dag werd Toda Sensei, in Tokio in hechtenis genomen. Uiteindelijk werden er eenentwintig leiders van de Soka Kyoiku Gakkai gearresteerd op verdenking van het plegen van majesteitsschennis (de misdaad van het schenden van de waardigheid van de keizer) en het schenden van de Wet voor het behoud van de vrede.¹⁷

¹⁵ Noot van de redactie: Nadat het genootschap praktisch was vernietigd door de militaristische regering, zoals hieronder zal worden uitgelegd, heeft Toda Sensei het heropgericht en omgedoopt tot de Soka Gakkai.

¹⁶ Staats-shinto: Een nationale religie die na de Meiji Restauratie in 1868 door de regering werd gevestigd en uitgedragen onder het keizerlijke systeem van Japan. De militaristische regering gebruikte het als middel om het volk onder controle te krijgen. Aanbidding van de Zonnegodin was haar uitgangspunt.

¹⁷ Wet voor het behoud van de vrede: Deze wet, die in 1925 werd ingevoerd en in 1941 volledig werd herzien,

Alle gearresteerden werden onder dwang verhoord en de meesten gaven hun geloof op. Uiteindelijk hebben alleen Makiguchi Sensei en zijn vertrouwde leerling Toda Sensei zich verzet en bleven volharden in hun geloof. Makiguchi Sensei legde zelfs de leer van het Nichiren Boeddhisme uit aan de aanklagers en rechters die hem ondervroegen. Makiguchi en Toda Sensei weigerden te buigen onder de druk van het gezag en volhardden in het handhaven van de correcte en rechtvaardige beginselen van het boeddhisme.

Op 18 november 1944, overleed Makiguchi Sensei op drieënzeventigjarige leeftijd in de gevangenis in Tokio als gevolg van ondervoeding en de zwakte van de ouderdom. Toevallig was zijn sterfdag ook de dag van de oprichting van de Soka Gakkai. Hij heeft zijn hele leven geleefd en beoefend zoals de Daishonin het in zijn geschriften onderwees. Hij aarzelde nooit om zijn leven te riskeren. Hij leefde als een nobele pionier die de spirit van de Daishonin in de moderne tijd liet herleven om de Mystieke Wet te verspreiden en de mensen naar geluk te leiden.

Toda Sensei's bewustwording in de gevangenis

Terwijl hij in de gevangenis zat, ging Toda Sensei naast het reciteren van daimoku, vanaf begin 1944 de Lotus Soetra lezen en er diep over nadenken. Daarbij kwam hij tot het inzicht dat 'de Boeddha het leven zelf is'. Terwijl hij verder ging met chanten en diepe overpeinzingen, werd Toda Sensei zich er ook van bewust dat hij zelf een Bodhisattva van de Aarde was. Dat hij aanwezig was geweest bij de Ceremonie in de Lucht die in de Lotus Soetra werd beschreven en dat de verspreiding van de leer van de soetra in de tijd na boeddha Shakyamuni aan de Bodhisattva's van de Aarde was toevertrouwd. Zo kwam hij in november 1944 tot de diepe overtuiging 'Ik, Toda, ben een Bodhisattva van de Aarde', met de missie om kosenrufu te verwezenlijken.

Door de diepgaande bewustwording die hij in de gevangenis had, ontwikkelde Toda Sensei een rotsvaste overtuiging in de leer van het Nichiren Boeddhisme. Hij besloot dat het zijn persoonlijke missie was om de verspreiding ervan wereldwijd te verzekeren. Toda Sensei's bewustwording in de gevangenis werd de belangrijkste inspiratiebron voor de heropleving van het boeddhisme in de moderne tijd en de krachtige vooruitgang van de Soka Gakkai als religieuze organisatie die zich inzet voor de verwezenlijking van kosenrufu.

Tijdens een herdenkingsdienst voor Makiguchi Sensei na de oorlog sprak Toda Sensei zijn overleden leermeester als volgt toe: "In uw grote en grenzeloze compassie, liet u me u zelfs vergezellen naar de gevangenis. Als gevolg daarvan kon ik de volgende passage uit de Lotus Soetra met mijn hele wezen lezen: "De personen die de Wet hadden gehoord, woonden hier en daar in verschillende boeddhalanden, voortdurend herboren in gezelschap van hun leermeesters." (LSOC, 178) De voorspoed hiervan was dat ik mijn vroegere bestaan als Bodhisattva van de Aarde ontdekte en dat ik een klein beetje van de betekenis van de soetra in mijn leven kon opnemen. Kan er een groter geluk bestaan dan dit?"¹⁸

werd gebruikt om gedachten te onderdrukken uit naam van de bescherming van de Japanse 'nationale politiek' en het bewaren van de vrede. De wet voorzag in strenge straffen voor personen die in strijd met de wet werden bevonden, waaronder de doodstraf.

¹⁸

Josei Toda, *Makiguchi Sensei Sankaiki ni* (Jpn. 'Op de derde herdenkingsdag van president Makiguchi') uit *Toda Josei Zenshu* (Jpn. De verzamelde werken van Josei Toda) (Tokio: Seikyo Shimbun-sha, 1983), deel 3, 386.

Deze passage uit het 7e hoofdstuk 'Parabel van een schijnstad' van de Lotus Soetra houdt in dat de band tussen leermeester en leerling zo sterk is dat ze altijd samen geboren zullen worden in een boeddheland, op een plek waar ze zich samen zullen inspannen om mensen te helpen hun lijden te overwinnen. Terwijl de meeste mensen die door de autoriteiten worden vervolgd, hun geloof opgeven, drukken de woorden van Toda Sensei zijn oprechte waardering en vastberadenheid uit om zijn verschuldigde dankbaarheid aan zijn leermeester onder alle omstandigheden in te lossen. Hierin vangen we een glimp op van de kracht van deze band van leermeester en leerling.

II. De tijd van Josei Toda, de tweede president van de Soka Gakkai

Op 3 juli 1945 kwam Josei Toda uit de gevangenis na twee jaar gevangenschap te hebben doorstaan. Hij stond alleen op om de intentie van zijn leermeester, Tsunesaburo Makiguchi, voor de verwezenlijking van kosenrufu voort te zetten. Als algemeen directeur van de Soka Gakkai begon hij onmiddellijk met de wederopbouw van de organisatie, die in een staat van verval verkeerde.

Het Japanse volk bevond zich in die tijd in de diepste wanhoop en was geschokt door de verwoestingen die de oorlog en de onrust van de nasleep ervan met zich meebrachten. Het staats-shinto, dat aan het volk was opgedrongen, werd nu verworpen, samen met andere overtuigingen en normen en waarden die door de militaristische regering werden omarmd. Toch was er nergens een nieuwe bron van hoop te vinden.

Toda Sensei was ervan overtuigd dat alleen het Nichiren Boeddhisme krachtig genoeg was om de mensen weg te leiden uit het lijden en de verwarring, en hij stond op met de grote wens en gelofte om deze leer op grote schaal te verspreiden. Het doel van de organisatie zou niet alleen het doorvoeren van onderwijshervormingen zijn, maar ook om kosenrufu te bereiken, dat wil zeggen, vrede in de hele wereld en geluk voor alle mensen. In lijn met dat doel wijzigde hij haar naam van Soka Kyoiku Gakkai (Genootschap voor waardecreërend onderwijs) naar Soka Gakkai (Waardecreërende organisatie), en begon hij opnieuw discussiebijeenkomsten te houden en naar afgelegen gebieden te reizen om raad in geloof te geven.

De ontmoeting van leermeester en leerling - Toda Sensei en Ikeda Sensei ontmoeten elkaar

In 1947 ontmoette Toda Sensei de jonge Daisaku Ikeda, die later de derde president van de Soka Gakkai zou worden (en vervolgens de president van de Soka Gakkai Internationaal). Daisaku Ikeda werd op 2 januari 1928 geboren in het stadsdeel Omori, in de wijk Ota in Tokio. Hij groeide op in een tijd waarin Japan zich in de oorlog stortte: Hij was negen aan het begin van de Tweede Sino-Japanse Oorlog (1937)¹⁹, en dertien bij het uitbreken van de oorlog met de Verenigde Staten in het Pacifisch gebied in de Tweede Wereldoorlog (1941). Naarmate de oorlog heviger werd, werden zijn vier oudere broers, allen in de bloei van hun leven, opgeroepen voor het leger en uitgezonden naar de strijd. Om zijn familie te ondersteunen, werkte Ikeda in een munitiefabriek. Hij leed echter aan tuberculose en bracht zijn vroege

¹⁹ De oorlog die in 1937 begon als de Japanse invasie in China en eindigde met de nederlaag van Japan in de Tweede Wereldoorlog in 1945.

jeugd door in fysieke moeilijkheden, waarbij hij diep nadacht over de vragen van leven en dood.

Toen zijn oudste broer, Kiichi, tijdelijk van het oorlogsfront was teruggekomen, beschreef hij hoeveel ellende de oorlog de mensen in Azië heeft gebracht. Bovendien werd zijn familie gedwongen hun huis te verlaten, doordat het tijdens de luchtaanvallen in brand was gevlogen. Door deze verhalen en ervaringen was hij zich bitter bewust geworden van het onrecht en de tragische wreedheid van de oorlog.

Na de oorlog kreeg de familie te horen dat de oudste broer, die naar het oorlogsfront was teruggestuurd, in de strijd in Birma (het huidige Myanmar) was gedood. Toen hij het diepe verdriet van zijn moeder over de dood van haar zoon zag, verdiepte het gevoel van de jonge Ikeda dat de oorlog kwaadaardig was en een misdaad tegen de menselijkheid. Op zoek naar duidelijke antwoorden op de vraag hoe te leven, verdiepte hij zich in de literatuur en de filosofie. Midden in deze zoektocht woonde hij op 14 augustus 1947 zijn eerste Soka Gakkai-discussiebijeenkomst bij. Daar ontmoette hij de man die zijn levenslange leermeester zou worden, Josei Toda.

Op de bijeenkomst die avond gaf Toda Sensei een lezing over een brief van Nichiren Daishonin 'Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land'. Toen Toda klaar was met zijn lezing, stelde Ikeda hem een reeks vragen, waaronder 'Wat is de juiste manier van leven?', 'Wat is een echte patriot?', 'Wat betekent Nam-myoho-renge-kyo?' en 'Wat vindt u van de keizer?'

Toda's antwoorden waren duidelijk en goed onderbouwd, en doordrenkt met de diepe overtuiging die hij had ontwikkeld tijdens zijn strijd tegen de militaristische regering van Japan en twee jaar onrechtvaardige gevangenschap. Terwijl hij luisterde, werd de jonge Daisaku Ikeda getroffen door het gevoel dat hij alles wat deze man had gezegd kon vertrouwen. En dus, later, op 24 augustus, begon Ikeda met de beoefening van het Nichiren Boeddhisme. Hij was toen negentien en Toda Sensei zevenenzeventig. In april van het volgende jaar schreef hij zich in voor de avondschoon aan de Taisei Gakuin (later de Tokio Fuji Universiteit). In september begon hij de lezingenreeks van Toda over de Lotus Soetra bij te wonen. Met Toda Sensei als zijn leermeester verdiepte hij zijn studie en begrip van het boeddhisme en legde hij de gelofte af dat hij zijn leven zou toewijden aan kosenruffu. In januari 1949 ging hij bij Toda's uitgeverij werken als redacteur van een jongenstijdschrift.

De gezamenlijke inspanningen van leermeester en leerling om de Soka Gakkai weer op te bouwen

In juli 1949 lanceerde de Soka Gakkai de publicatie van haar maandblad de *Daibyakurenge* (Grote Witte Lotus). Het eerste nummer bevatte een essay dat Toda Sensei had geschreven, getiteld 'De filosofie van het leven'. Later kregen Toda's bedrijven, die het moeilijk hadden in de chaotische naoorlogse Japanse economie, te maken met ernstige financiële tegenslagen en op 24 augustus 1950 kondigde Toda aan dat hij van plan was zijn functie als algemeen directeur van de Soka Gakkai neer te leggen. Op dat moment vroeg de jonge Ikeda hem: "Wie zal er dan vanaf nu mijn leermeester zijn?" waarop Toda Sensei antwoordde: "Hoewel ik je niets dan problemen heb bezorgd, ben ik je leermeester", waarmee hij de onverwoestbare band van leermeester en leerling bevestigde.

Als Toda's leerling spande Ikeda zich volledig in om de bedrijfsvoering van Toda's bedrijven te regelen en de financiële crisis op te lossen. Hij besloot diep in zijn hart om het voor Toda Sensei mogelijk te maken de leiding te nemen als president van de Soka Gakkai. Ikeda besloot niet meer naar de avondschool te gaan, zodat hij zijn leermeester volledig kon steunen. In reactie hierop vertelde Toda Sensei hem dat hij hem persoonlijk zou lesgeven en hem een brede opleiding zou geven die verder ging dan wat hij ooit van een universiteit kon leren. Deze privélessen, die bekend staat als de 'Toda Universiteit', gingen bijna tien jaar door, tot het jaar voor het overlijden van Toda.

Midden in deze intensieve strijd besprak Toda Sensei zijn visie op de toekomst met zijn meest vertrouwde leerling. Hij sprak over de oprichting van de *Seikyo Shimbun*, het dagblad van de organisatie, om de strijd van het geschreven woord te voeren voor kosenrufu, en de oprichting van de Soka Universiteit. Beide instellingen zijn ontstaan als gevolg van deze dialogen tussen leermeester en leerling.

De benoeming tot tweede president

Na het overwinnen van zijn zakelijke problemen, stemde Toda Sensei, in antwoord op verzoeken van vele leden, ermee in om de positie van de president van de Soka Gakkai op zich te nemen. Zijn benoeming tot tweede president van de organisatie vond plaats op 3 mei 1951. Bij die gelegenheid legde hij zijn gelofte af om een ledenaantal van 750.000 huishoudens te bereiken.²⁰ Er waren op dat moment ongeveer maar 3.000 leden en niemand kon geloven dat het mogelijk was Toda's doel te realiseren.

Voordat hij tot president benoemd werd, reorganiseerde Toda Sensei de Soka Gakkai-organisatie. Hij stelde een op afdelingen gebaseerd systeem in als basis voor de toekomstige ontwikkeling en bereidde de organisatie opnieuw voor om de uitdaging van kosenrufu aan te gaan. Ook begon de publicatie van het dagblad *Seikyo Shimbun* op 20 april. De eerste editie bevatte het eerste deel van Toda Sensei's romanserie *De menselijke revolutie*, die hij schreef onder het pseudoniem Myo Goku.²¹

'Menselijke revolutie' verwijst naar het proces waarbij iedere persoon door de beoefening van het Nichiren Boeddhisme, een verandering van zijn levensstaat teweegbrengt, die uiteindelijk leidt tot een verandering in het lot van de gehele mensheid. President Toda, die het beginsel van menselijke revolutie op basis van zijn levensfilosofie hoog in het vaandel droeg, probeerde het Nichiren Boeddhisme te verspreiden als een leer die voor alle mensen toegankelijk en toepasbaar is. Ook heeft president Toda onmiddellijk na zijn benoeming de vrouwen-, de jonge mannen- en de jonge vrouwendivisie opgericht.

In het begin van 1952 werd Ikeda op instructie van Toda Sensei afdelingsadviseur van de afdeling Kamata in Tokio. Hij leidde de inspanningen voor de verspreiding van het boeddhisme, die resulteerde in het lidmaatschap van tweehonderdeen nieuwe huishoudens in de maand februari. Dit was een doorbraak met de grootste maandelijkse groei van het aantal leden die ooit werd behaald. Dit werd bekend als de historische Februari-campagne. Het was een keerpunt waarna de vooruitgang van de Soka Gakkai op weg naar het doel van 750.000 huishoudens in een stroomversnelling raakte.

In die tijd werd het lidmaatschap van de Soka Gakkai aangeduid met het aantal huishoudens.

²¹ De naam Myo Goku is ontleend aan Toda's ervaring in de gevangenis, toen hij zich bewust werd (Go) van de essentie van het boeddhisme, de mystieke waarheid (Myo) van onstoffelijkheid (Ku).

STUDIE-EXAMEN NIVEAU 1

Toda Sensei was van plan om een verzameling van de geschriften van Nichiren Daishonin te publiceren. Hij wist dat dit onmisbaar zou zijn voor de correcte studie en begrip van de leer van de Daishonin en daardoor voor de vooruitgang van kosenrufu, de wereldwijde verspreiding van het Nichiren Boeddhisme.

Toda Sensei vroeg de volgeerde Nichiren-geleerde Nichiko Hori (1867-1957) de taak van het samenstellen en de redactie ervan op zich te nemen. In april 1952, ter gelegenheid van de zeventiende viering van de oprichting van zijn leer, werd het boek *Nichiren Daishonin Gosho Zenshu* (Verzamelde geschriften van Nichiren Daishonin) gepubliceerd. Vanaf dat moment gebruikten alle leden van de Soka Gakkai dit boek om de leer van Nichiren Daishonin serieus te bestuderen, en de instelling om alles op de geschriften van de Daishonin te baseren werd in de hele Soka Gakkai gevestigd.

De strijd tegen de duivelse tendens van de macht

In april 1955 presenteerde de Soka Gakkai de eerste kandidaten voor gemeenteraadsverkiezingen. Deze stap werd gezet op basis van de spirit van 'de correcte leer voor vrede in het land', die de Daishonin in de loop van zijn strijd voor het geluk van de mensen en een vreedzame samenleving omarmde.

In 1956 zorgde Ikeda in Kansai voor een opmerkelijke toename van verspreiding, en in mei bereikte de afdeling Osaka een ongekennde toename van 11.111 huishoudens in slechts één maand tijd.

In de Hogerhuis verkiezing die in juli van dat jaar werd gehouden, werd een kandidaat uit het Osaka-district, wiens campagne Ikeda had geleid, tegen alle verwachtingen in gekozen. Het resultaat was zo verbazingwekkend dat een groot dagblad in Japan onder de kop "Wat onmogelijk leek, is bereikt!" Drie door de Soka Gakkai gesteunde kandidaten waren voor het Hogerhuis gekozen en vanaf dat moment stond de organisatie in het middelpunt van de belangstelling als een groep met een groeiende maatschappelijke invloed. Tegelijkertijd probeerden de gevestigde macht en belanghebbenden ten onrechte de organisatie te dwarsbomen. In reactie op deze aanvallen vocht Ikeda vastberaden om de leden van de Soka Gakkai te beschermen.

In juni 1957, toen de Yubari mijnwerkersbond in de stad Yubari in Hokkaido, onterecht de godsdienstvrijheid van de leden van de Soka Gakkai probeerde te onderdrukken, ging hij er onmiddellijk heen om de kwestie aan te pakken. Hij verklaarde dat de Soka Gakkai zich met hand en tand tegen deze misstanden zou verzetten en zette zich volledig in om tot een oplossing te komen. (Dit werd bekend als het Yubari mijnwerkersbond incident).

Op 3 juli, direct na zijn vertrek uit Yubari, werd Ikeda ten onrechte gearresteerd door de politie van Osaka (in wat bekend werd als het Osaka incident). In april van dat jaar (1957) had de Soka Gakkai zich kandidaat gesteld voor een tussentijdse verkiezing om een vrijgekomen zetel van het Hogerhuis in het Osaka kiesdistrict in te nemen, en sommige leden die bij de campagne betrokken waren, werden beschuldigd van het overtreden van de kieswetten. Ikeda werd als verantwoordelijke voor de verkiezingscampagne ongegrond beschuldigd van het uitvoeren van illegale activiteiten. 3 juli is dezelfde datum waarop Toda Sensei in 1945 uit de gevangenis werd vrijgelaten. Jaren later verwees Ikeda Sensei hier in een haiku-gedicht naar: "Op deze dag van vrijlating en gevangenschap [3 juli] vinden we de band tussen leermeester en leerling."

Vijftien dagen lang werd Ikeda onderworpen aan een scherp verhoor, waarbij de aanklager dreigde: "Als je je schuld niet bekent, zullen we president Toda arresteren." Toda's gezondheid was in die tijd erg broos geworden, en naar de gevangenis gaan zou zeker tot zijn dood hebben geleid. Om het leven van zijn leermeester te beschermen, bekende Ikeda de aanklacht voor dat moment, om later in de rechtbank zijn eigen onschuld te bewijzen. Op 17 juli werd hij vrijgelaten uit het Osaka gevangeniscomplex.

De daaropvolgende vierenhalf jaar voerde Ikeda Sensei een lange tijd een gevecht voor de rechtbank, en uiteindelijk werd hij op 25 januari 1962 op alle aanklachten onschuldig verklaard. De aanklager bevestigde de beslissing van de rechtbank en weigerde de mogelijkheid om in beroep te gaan.

Kosenrufu toevertrouwen aan de opvolgers Op 8 september 1957 sprak Toda Sensei zijn

Verklaring voor de Afschaffing van Kernwapens²²

uit, die het begin en de kern van de vredesbeweging van de Soka Gakkai zou worden. Daarin bestempelde hij kernwapens, op basis van het boeddhistische beginsel van de onschendbaarheid en de waardigheid van het leven, als een duivelse creatie die het onschendbare recht op leven van de mensheid dreigt te ondermijnen, en noemde hij het gebruik van dergelijke wapens een daad van het absolute kwaad.

In december 1957 bereikte de Soka Gakkai haar doelstelling van 750.000 huishoudens, dat Toda Sensei had gezworen te bereiken. En in maart van het volgende jaar, voltooid en schonk de Soka Gakkai het gebouw de Grote lezingzaal bij de Nichiren Shoshu hoofdtempel, Taisei-ji. Daar kwamen op 16 maart zesduizend jonge mensen uit heel Japan, onder leiding van Ikeda bijeen voor een ceremonie waarin Toda Sensei hen de verwezenlijking van kosenrufu toevertrouwde. Bij deze gelegenheid verklaarde president Toda: "De Soka Gakkai is de koning van de religieuze wereld!"

Deze dag, 16 maart, waarop aan deze jonge opvolgers de grote wens en gelofte voor kosenrufu werd toevertrouwd, wordt de 'Dag van kosenrufu' genoemd. Op 2 april 1958 overleed Toda Sensei, nadat hij alles wat hij wilde bereiken had voltooid. Hij was achtenvijftig. Op basis van zijn bewustwording in de gevangenis had hij de Soka Gakkai wederopgebouwd en een onverwoestbaar fundament gelegd voor de toekomst van kosenrufu.

III. De tijd van Daisaku Ikeda, de derde president van de Soka Gakkai en de president van de SGI

Na de dood van Josei Toda nam Daisaku Ikeda, in de nieuwe functie van algemeen bestuursvoorzitter (sinds juni 1958), de volledige verantwoordelijkheid op zich voor het beheer en de leiding van de Soka Gakkai. Hij werd op 3 mei 1960 benoemd tot derde president van de organisatie. In zijn toespraak bij die gelegenheid zei hij: "Hoewel ik nog jong ben, zal ik vanaf deze dag het leiderschap op me nemen als vertegenwoordiger van de leerlingen van president Toda en samen met jullie een nieuwe stap zetten naar de verwezenlijking van

²² Het woord 'kernwapens' kan ook letterlijk worden vertaald als 'Atoom- en Waterstofbommen', want dit was in Japan destijds de gangbare term voor kernwapens.

kosenrufu.”²³ Met deze eerste 'leeuwenbrul' als president - op dezelfde datum dat Toda Sensei in 1951 tot president werd benoemd - luidde hij een nieuwe periode van grote ontwikkeling van de Soka Gakkai in.

Op 2 oktober van dat jaar vertrok president Ikeda naar Noord- en Zuid-Amerika, de eerste stap om de leer van het Nichiren Boeddhisme over de hele wereld te verspreiden. In januari 1961 bezocht hij Hong Kong, India en andere bestemmingen in Azië, en in oktober reisde hij naar Europa, waar hij de aanzet gaf tot een golf van vooruitgang van wereldwijde kosenrufu. Op deze manier opende Ikeda Sensei het pad naar de 'westwaartse overdracht van het boeddhisme' en de verspreiding van de Mystieke Wet over de hele wereld, zoals Nichiren Daishonin had voorspeld.

In 1965 begon hij onder het pseudoniem Ho Goku²⁴ met het schrijven van de romanserie *De menselijke revolutie*, dat dagelijks in de *Seikyo Shimbun*, het dagblad van de Soka Gakkai, zou verschijnen. Uiteindelijk zou het uitgroeien tot twaalf delen. Het was bedoeld om de geschiedenis en de spirit van de Soka Gakkai op een correcte manier door te geven aan de toekomstige generaties. In het voorwoord van de roman geeft hij het hoofdthema ervan als volgt weer: “Een grote menselijke revolutie in het leven van een enkel individu kan een verandering teweeg helpen brengen in het lot van een heel land, en zelfs in het lot van de gehele mensheid”²⁵ *De menselijke revolutie* beschrijft de inspanningen en de strijd van de drie oprichters en presidenten van de Soka Gakkai terwijl ze ernaar streefden om een fundament voor geluk en vrede voor de mensheid op te bouwen. Ikeda Sensei heeft de geschiedenis van de Soka Gakkai verder opgetekend in *De nieuwe menselijke revolutie*, een dertigdelige romanserie die ook in de *Seikyo Shimbun* is gepubliceerd.

Een beweging voor vrede, cultuur en onderwijs

De Soka Gakkai is een organisatie die jongeren voortbrengt die een positieve bijdrage aan de samenleving leveren. Toda Sensei zei dat wanneer kosenrufu vooruitgaat, er vele capabele mensen zullen verschijnen die een belangrijke rol spelen in verschillende gebieden van de samenleving. Hij verwachtte verder dat de Soka Gakkai op een dag een belangrijke steunpilaar zou worden voor de ontwikkeling van vrede en cultuur voor de gehele mensheid. Daarom stond hij erop dat het een uitstekende onderwijsbeweging zou worden, een beweging die mensen kan voortbrengen die hun missie kunnen vervullen. Om deze visie te verwezenlijken heeft de Soka Gakkai onder leiding van Ikeda Sensei een groeiende beweging voor vrede, cultuur en onderwijs bevorderd op basis van de boeddhistische beginselen. Daarmee heeft ze een grote bijdrage geleverd aan de samenleving.

²³ Daisaku Ikeda, *De menselijke revolutie* (Santa Monica, CA: World Tribune Press, 2004), boek 2, 1971.

²⁴ In *De nieuwe menselijke revolutie* denkt Ikeda als volgt na over zijn keuze voor Ho Goku als pseudoniem: "Meneer Toda gebruikte het pseudoniem Myo Goku; ik zal Ho Goku gebruiken. Door het eerste deel van beide namen te combineren ontstaat 'myoho', oftewel Mystieke Wet. Goku betekent bewustwording van de waarheid van onstoffelijkheid. De 'myo' van 'myoho' verwijst naar de wereld van boeddhenschap, en 'ho' verwijst naar de andere negen werelden. 'Myo' betekent ook bewustwording of verlichting, terwijl 'ho' fundamentele duisternis of illusie betekent. Op basis van dit beginsel kunnen we zeggen dat 'myo' overeenkomt met leermeester en 'ho' met leerling." (Deel VIII, 13)

²⁵ Daisaku Ikeda, *De menselijke revolutie*, boek 1, viii.

In reactie op zijn voorstellen heeft de Soka Gakkai een aantal gespecialiseerde groepen of divisies gecreëerd voor onder andere onderwijzers, wetenschappers en academici, kunstenaars, schrijvers en auteurs, en leden met internationale ervaring en interesses, alsmede artsen en medische professionals. Aangezien de organisatie een breder scala aan activiteiten heeft ontwikkeld, heeft zij groepen opgericht voor zakenmensen, mensen die betrokken zijn bij landbouw en visserij, bewoners van afgelegen eilanden en mensen die betrokken zijn bij gemeenschapsactiviteiten en -ondersteuning. Ze heeft ook instellingen opgericht die zich bezighouden met wetenschap en kunst, zoals het Instituut voor Oosterse Filosofie, de Min-On Concertvereniging en het Tokio Fuji Kunstmuseum.

Om een politieke beweging te vestigen die zich inzet voor de gewone mensen en de maatschappij in Japan, werd in 1964 met de steun van de leden van de Soka Gakkai een onafhankelijke politieke partij opgericht die bekend staat als Komeito.

Ikeda Sensei vestigde ook een systeem van onderwijsinstellingen om de filosofie van Makiguchi en Toda van waardecreërend onderwijs, oftewel Soka Onderwijs, te realiseren. Het omvat kleuterscholen, basisscholen, middelbare scholen, een junior college, universiteiten en graduaat scholen. Hieronder vallen 'Tokio Soka Junior' en 'Senior High School' (geopend in 1968) in Kodaira, Tokio, de Soka Universiteit (1971) in Hachioji, Tokio en 'Kansai Soka Junior' en 'Senior High School' (1973, als 'Soka Girls Junior en Senior High School') in Katano, Osaka. In 2001 opende de Soka Universiteit in Amerika haar deuren in Orange County, Californië.

Tegelijkertijd vergrootte Ikeda Sensei zijn inspanningen om dialogen te voeren gericht op vrede, cultuur en onderwijs op wereldschaal. Op 8 september 1968 kondigde hij een voorstel aan voor de normalisering van de betrekkingen tussen Japan en China.²⁶ En vanaf mei 1972 ging hij de dialoog aan met de beroemde Britse historicus Arnold J. Toynbee (1889-1975). Gedurende een periode van twee jaar voerden zij in totaal veertig uur lang gesprekken. Dit was het begin van een reeks dialogen en uitwisselingen met invloedrijke leiders en denkers.

In 1974 en 1975, op het hoogtepunt van de Koude Oorlog tussen het Oosten en het Westen en China en de Sovjet-Unie die ook in conflict waren, heeft president Ikeda opeenvolgende bezoeken aan China, de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten georganiseerd, waarbij hij gesprekken heeft gevoerd met hun topleiders om de weg naar vrede en vriendschap te openen.

Op 26 januari 1975 kwamen leden van de Soka Gakkai uit eenenvijftig landen en gebieden samen op het eiland Guam in de Stille Oceaan voor de oprichting van de Soka Gakkai International (SGI) en benoemden Ikeda Sensei tot president.

Vanaf ongeveer 1977, toen de Soka Gakkai grote stappen maakte in de richting van wereldwijde kosenrifu, begonnen de priesters in de tempels van Nichiren Shoshu herhaaldelijk ongegronde beschuldigingen tegen de organisatie te uiten. Dit werd bekend als het eerste priesterprobleem. Daarachter zat een alliantie van priesters en voormalige leiders die de Soka Gakkai hadden verraden. Ze maakten een plan om de band tussen leermeester en

²⁶In die tijd waren er geen officiële diplomatieke betrekkingen tussen de Volksrepubliek China en Japan, dus technisch gezien verkeerden de twee landen nog in staat van oorlog en was het anti-China en anticommunistische sentiment in Japan groot. Ikeda's oproep tot normalisering van de betrekkingen was gebaseerd op zijn overtuiging dat vrede met China van fundamenteel belang was voor de stabiliteit in Azië en dat de herintreding van China in de internationale gemeenschap essentieel was voor wereldvrede. Zijn voorstel droeg bij tot het leggen van de basis voor onderhandelingen die in 1972 tot een normalisering van de diplomatieke betrekkingen en in 1978 tot een Verdrag van Vrede en Vriendschap hebben geleid.

leerling te verbreken - dat wil zeggen tussen Ikeda Sensei, de leider van de beweging voor kosenrufu en de leden - met als doel de Soka Gakkai voor hun eigen doeleinden te gebruiken.

Ikeda Sensei deed zijn uiterste best om een oplossing te vinden voor het probleem om de leden te beschermen tegen deze aanvallen en in de hoop de harmonie tussen het priesterschap en de leken te herstellen. De enige haalbare manier om dat te doen was door af te treden als president van Soka Gakkai. In april 1979 deed Ikeda Sensei dat en verkreeg hij de titel 'erepresident'.

Een reeks prijzen en onderscheidingen

Vanaf 1983 publiceert Ikeda Sensei elk jaar op 26 januari een Vredesvoorstel ter gelegenheid van de Dag van de SGI, de oprichtingsdag van de SGI. Deze voorstellen worden zeer gewaardeerd door velen over de hele wereld. Hij heeft ook meer dan dertig lezingen gegeven aan universiteiten en academische instellingen over de hele wereld, en heeft meer dan 1.600 dialogen gevoerd met vooraanstaande internationale denkers, staatshoofden, culturele figuren en universitaire deken en presidenten. Meer dan zeventig van deze dialogen zijn in boekvorm verschenen. Eén daarvan is de dialoog met professor Toynbee, die in dertig talen is uitgegeven en die veel lof oogstte als 'leidraad voor een wereldwijde cultuur' en 'leerboek voor de mensheid'.

Deze dialogen, die verschillende culturen en geloofsrichtingen met elkaar verbinden, hebben bijgedragen aan de verdieping van de uitwisselingen tussen bevolkingsgroepen en aan de opbouw van wederzijds begrip en sterke banden tussen degenen die zich inzetten voor het goede.

In 1995 werd het Handvest van de SGI aangenomen, waarin de beginselen van het humanisme, waar de SGI voor staat, duidelijk worden gemaakt en in 1996 werd het Toda Vredesinstituut (voorheen Toda Instituut voor Wereldwijd Vredes- en Beleidsonderzoek) opgericht, dat zich concentreert op de nalatenschap van de leerstellingen en principes van Josei Toda.

Als reactie op de inspanningen van de SGI voor wereldvrede en de activiteiten voor cultuur en onderwijs, zijn er overal ter wereld openbare parken en straten vernoemd naar de presidenten Makiguchi, Toda en Ikeda. Ikeda Sensei ontvangt nog steeds prijzen en onderscheidingen van landen, gemeenten en onderwijsinstellingen. Deze omvatten nationale medailles, eredictoraten en professoren en ereburgerschap van talrijke steden en landen.

Het nieuwe tijdperk van wereldwijde kosenrufu

Midden in deze wereldwijde vooruitgang nam de priesterorde van Nichiren Shoshu in 1991 de extreme maatregel om de miljoenen leden van de Soka Gakkai over de hele wereld te excommuniceren. (Deze en daarmee samenhangende gebeurtenissen staan bekend als het tweede priesterprobleem). De Soka Gakkai veroordeelde deze daad, die werd gepleegd door een corrupte priesterorde, die neerkwam op ernstige laster van de leer van Nichiren Daishonin en verraad aan zijn bedoelingen.

Na het overwinnen van de intriges van de priesterorde, luidde de Soka Gakkai een nieuw tijdperk in de geschiedenis van wereldwijde kosenrufu in. Haar leden beoefenen het Nichiren Boeddhisme in 192 landen en gebieden, waar ze een groot vertrouwen hebben opgebouwd

STUDIE-EXAMEN NIVEAU 1

en zijn geprezen voor hun voortdurende inspanningen om bij te dragen aan de samenleving op basis van de spirit van het boeddhistische humanisme.

In november 2013 werd het nieuwe gebouw, de Hal van de Grote Gelofte voor Kosenrufu, voltooid in de wijk Shinanomachi in Tokio, als onderdeel van het hoofdkantoor van de Soka Gakkai. Op het monument in de ontvangsthal van de Hal van de Grote Gelofte schreef Ikeda Sensei: "Kosenrufu is het pad naar wereldvrede en voorspoed voor de hele wereld. Het is onze grote gelofte uit de tijd zonder begin voor de verlichting van alle mensen."

Leden uit heel Japan en de hele wereld komen samen in de Zaal van de grote gelofte/ om gongyo en daimoku te doen. Verenigd in hun gelofte om kosenrufu te verwezenlijken, chanten ze bij de Soka Gakkai gohonzon voor kosenrufu, die het opschrift draagt 'Voor de verwezenlijking van de grote gelofte voor kosenrufu door middel van de compassievolle verspreiding van de grote Wet', en gaan ze opnieuw met een nieuwe vastberadenheid vooruit. Door de inspanningen van de Soka Gakkai, schijnt het Nichiren Boeddhisme nu als een grote bron van hoop over de hele wereld, als een zon die de gehele mensheid verlicht.

De herdenkingsdagen van de Soka Gakkai

Datum	Gebeurtenissen
26 januari	1975. De Soka Gakkai Internationaal (SGI) is opgericht in Guam. Daisaku Ikeda wordt tot president van de SGI benoemd.
16 maart	1958. Josei Toda vertrouwt de verwezenlijking van de grote gelofte voor kosenrufu toe aan zijn jonge opvolgers en aan Daisaku Ikeda in het bijzonder.
3 mei	1951. Toda Sensei wordt benoemd tot tweede president van de Soka Gakkai. 1960. Ikeda Sensei wordt benoemd tot derde president van de Soka Gakkai.
3 juli	1945. Toda wordt na twee jaar gevangenschap vrijgelaten. Hij begint aan de wederopbouw van de Soka Gakkai. 1957. Ikeda wordt ten onrechte gearresteerd door de politie van Osaka (bekend als het Osaka Incident).
2 oktober	1960. president Ikeda bezoekt Noord- en Zuid-Amerika en zet hiermee de eerste stap naar wereldwijde kosenrufu.
18 november	1930. Tsunesaburo Makiguchi's boek <i>Soka Kyoikugaku Taikei</i> (Het systeem van waardecreërend onderwijs) wordt gepubliceerd, een gebeurtenis die wordt beschouwd als de oprichting van de Soka Gakkai.

Deel D - De geschiedenis van de Soka Gakkai

Studiemateriaal 7

De breuk tussen de Soka Gakkai en Nichiren Shoshu

Het hoofdgebouw van de tempel werd geopend in 1972. Het was gebouwd met behulp van de donaties van ruim acht miljoen mensen over de hele wereld. Rond 1999 sloopte Nichiren Shoshu het hoofdgebouw van de tempel en hakte honderden kersenbomen af die door de leden waren gedoneerd.

(Van de website: www.sokaissues.info/home/nichiren-shoshu-split.html)

Spirituele onafhankelijkheid

De breuk tussen de SGI en de priesterorde van Nichiren Shoshu wordt ook wel onze spirituele onafhankelijkheid genoemd.

Vanaf het eerste priesterprobleem (1977-1979) gedroeg de priesterorde van Nichiren Shoshu zich steeds autoritairder ten opzichte van de Soka Gakkai en de leden van de SGI, waarbij ze hun activiteiten beperkten en hen zelfs aan vervolging blootstelden. Dit leidde tot het tweede priesterprobleem, waarbij de priesterorde van Nichiren Shoshu in 1991 alle leden van de SGI excommuniceerde. Na de breuk was de SGI, onder leiding van SGI-president Ikeda, vrij om allerlei activiteiten in de samenleving te doen voor vrede, cultuur en onderwijs, en groeide het aantal leden van de SGI sterk uit in 192 landen en gebieden over de hele wereld. In zekere zin stelde de breuk de SGI in staat zich volledig te manifesteren als een volledig gelijkwaardige lekenbeweging en wereldreligie waarin autoritarisme niet wordt getolereerd.

In november 1991 heeft Nikken Abe, de toenmalige hogepriester van de boeddhistische priesterorde van Nichiren Shoshu, de Soka Gakkai – de grootste bij haar aangesloten lekenorganisatie – geëxcommuniceerd. Spanningen tussen de Soka Gakkai en de priesterorde van Nichiren Shoshu bestonden er eigenlijk al vanaf het ontstaan van de lekenorganisatie in 1930.

Verschillende werelden

Volgens sociologen die zich met religie bezighouden was de afsplitsing uiteindelijk onvermijdelijk. Bryan Wilson en Karel Dobbelaere zeggen hierover in hun boek uit 1994 *A Time to chant*: “De Soka Gakkai is een enorm grote beweging, met een open karakter en gericht op leken, en toegewijd aan het effectief en praktisch maken van de leer van Nichiren in de alledaagse moderne wereld. De priesterorde van Nichiren Shoshu zit hoofdzakelijk gevangen in een ouderwets schijnbaar monastiek systeem, gebaseerd op rituelen; ze houdt zich alleen bezig met het behoud van haar gezag en gedraagt zich bezitterig ten opzichte van haar alleenrecht op bepaalde heilige leerstellingen, plaatsen en voorwerpen.” Ze merken op dat de priesterorde juist het eigentijdse karakter van de Soka Gakkai wantrouwde, “(...) een beweging die nieuwe kracht geeft, aangepast aan de hedendaagse omstandigheden en die vanaf het eerste begin een beleid heeft nagestreefd van enorme groei en het introduceren van internationale leden, en internationaal georiënteerd is.”²⁷

De Soka Gakkai heeft altijd benadrukt dat de leer van Nichiren gelijkwaardigheid nastreeft: dat het Nichiren Boeddhisme ieder individu, of het nu een priester of een lekenangelovige is, in staat stelt om zijn of haar boeddhanatuur naar buiten te brengen. Ze heeft ook altijd de nadruk gelegd op sociale betrokkenheid op basis van het bodhisattva-ideaal om zich actief in te zetten voor het geluk van anderen en zo een vreedzame wereld te creëren. Nichiren Shoshu heeft zich daarentegen meer bekommerd om het in stand houden van traditionele rituelen, met de nadruk op de priesters als tussenpersonen die zich, in hun ogen, op een hoger spiritueel niveau bevinden dan lekenangelovigen. In dit opzicht zou men kunnen zeggen dat ze het oorspronkelijke doel en de sociale taak van het boeddhisme uit het oog hebben verloren.

De oorsprong van het conflict

De verschillen kwamen naar voren tijdens de Tweede Wereldoorlog, toen Nichiren Shoshu de leden van de Soka Gakkai probeerde te dwingen om een shinto-talisman, die was goedgekeurd door het shinto-systeem van de staat, in een schrijn te installeren. Dit werd door de militaristische regering gebruikt als middel om de oorlogsinspanningen van Japan te bekrachtigen. Tsunesaburo Makiguchi, de eerste president van de Soka Gakkai, en zijn collega Josei Toda die later de tweede president werd, weigerden dit en als gevolg daarvan ontzegde Nichiren Shoshu hen de toegang tot de hoofdtempel. Makiguchi en Toda werden later gevangen genomen door de regering vanwege hun afwijkende mening en Makiguchi stierf in de gevangenis. Wilson en Dobbelaere schrijven als commentaar op deze gebeurtenis: “Leden van de Gakkai (...) hielden hun eerste twee presidenten in ere als leiders die het echte geloof meer dan de priesters hartstochtelijk beschermden.”²⁸

Samenwerken

Temidden van de verwoestingen in het naoorlogse Japan heeft de Soka Gakkai vol

²⁷Bryan Wilson [emeritus lid van het bestuur van de Universiteit van Oxford] en Karel Dobbelaere [hoofd van de afdeling Sociologie en Religie van de Katholieke Universiteit van Leuven], *A Time to Chant: The Soka Gakkai Buddhists in Britain* (Oxford University Press: New York, 1994), 233, 243.

²⁸idem, 233.

enthousiasme het Nichiren Boeddhisme verspreid en groeide haar ledenaantal snel. Ondanks de teleurstelling over het compromis dat de priesterorde van Nichiren Shoshu had gesloten met de militaristische regering in oorlogstijd, probeerde de Soka Gakkai een betere relatie met de priesterorde op te bouwen voor de ontwikkeling van het Nichiren Boeddhisme en bleef hen ondersteunen, in de hoop dat zij het gemeenschappelijke doel van vrede en geluk voor de mensen zouden helpen bevorderen. De Soka Gakkai steunde de priesterorde onder andere door belangrijke gebouwen op het terrein van de hoofdtempel van Nichiren Shoshu te restaureren, een nieuwe hoofdtempel te bouwen en schonk land en 356 lokale tempels.

Een autoritaire houding

Helaas heeft de priesterorde, terwijl ze heel veel profijt hadden van de enorme ontwikkeling van het Nichiren Boeddhisme door de pioniersrol van de Soka Gakkai, talloze keren tekenen van corruptie en autoriteit laten zien. Toen leden van de Soka Gakkai hen over deze houding aanspraken en vroegen om hervorming, dwong de priesterorde nog sterker de ondergeschiktheid van Soka Gakkai-leden af.²⁹ Hoe sterker de Soka Gakkai groeide, hoe meer de priesters deze houding lieten zien.

Excommunicatie

De stappen van de priesterorde naar excommunicatie begonnen eind 1990, toen ze een campagne begonnen van kritiek op Daisaku Ikeda, de president van de Soka Gakkai Internationaal. In die tijd verklaarde de priesterorde dat ze Ikeda zag als een ongeschikte leider met ketterse ideeën. Toen Ikeda publiekelijk Beethovens 'Ode aan de vreugde' prees, kreeg hij bijvoorbeeld de kritiek dat hij het christendom verheerlijkte.

De Japanoloog Daniel Metraux gaf hierop het commentaar dat het "overduidelijk was dat de hoofdtempel het idee had dat de Soka Gakkai te machtig was geworden (...)." ³⁰ Metraux schrijft deze wrijving toe aan de zienswijze van de Soka Gakkai dat het Nichiren Boeddhisme de fundamentele gelijkheid van alle mensen uiteenzet. Hierdoor waren leken gelovigen geneigd de rol van een priester te zien als niet meer en ook niet minder dan die van de leken.

Verwoesting

In een brief uit 1991 van hogepriester Nikken Abe van Nichiren Shoshu aan de Soka Gakkai stond dat verklaringen van de Soka Gakkai met betrekking tot de gelijkwaardigheid van

²⁹Hammond en Machacek schrijven bijvoorbeeld: "In verklaringen van begin 1990 over de relatie tussen de leken gelovigen en de priesters bracht Ikeda naar voren dat de leerstellingen van Nichiren meer gezag hadden dan die van de priesters. De priesters beweerden op hun beurt dat een dergelijke kritiek op de priesterorde een belasting van het boeddhisme was en ze gaven de Soka Gakkai bevel om uitleg te geven en zich te verontschuldigen. In antwoord daarop vroeg de Soka Gakkai om een dialoog met de priesters over deze kwestie, wat de priesters weigerden en opnieuw eisten ze een geschreven verontschuldiging." – Philip E. Hammond [D. Mackenzie Brown, professor in religieuze wetenschappen aan de Universiteit van Californië, Santa Barbara] en David W. Machacek [docent religieuze wetenschappen aan de Universiteit van Californië, Santa Barbara], *Soka Gakkai in America: Accommodation and Conversion* (Oxford University Press: New York, 1999), 20-21.

³⁰Daniel A. Metraux [professor en hoofd van de afdeling Aziatische Wetenschappen aan het Mary Baldwin College in Staunton, Virginia, VS], 'De Soka Gakkai – boeddhisme en het creëren van een harmonieuze en vreedzame maatschappij' in *Engaged Buddhism: Buddhist Liberation Movements in Asia*, uitg. Christopher S. Queen en Sallie B. King (Albany: State University of New York Press, 1996), 391.

priesters en leken “een daad was die een schending van de leer was”.³¹ In 1991 weigerde Nichiren Shoshu in te gaan op verzoeken van de Soka Gakkai om een dialoog en excommuniceerde de lekenorganisatie. De priesters gingen zelfs zo ver dat ze honderden kersenbomen op het terrein van de hoofdtempel omhakten, die door de organisatie waren geschonken. Ze verwoestten ook het belangrijkste gebouw van de hoofdtempel, een constructie die internationaal om haar architectuur geprezen werd. De fondsen voor de bouw van deze hoofdtempel bestonden nagenoeg helemaal uit donaties van leden van de Soka Gakkai.

Bevrijding

Al veroorzaakte de excommunicatie in die tijd enige commotie in de pers, de Soka Gakkai voelde dit toch als een bevrijding. In de eerste plaats zagen de priesters interreligieuze dialoog en samenwerking als ‘kettens’. Op deze manier had de Soka Gakkai meer vrijheid gekregen om haar geloof op een moderne manier vorm te geven.

Terwijl de boeddhistische beoefening van het reciteren van de Lotus Soetra en het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo niet is veranderd, heeft de Soka Gakkai zich vanaf 1991 van haar vroegere religieuze formalisme losgemaakt en sociale betrokkenheid en de interreligieuze dialoog sterker nagestreefd

³¹ ‘Soka Gakkai kaisan kankokusho’ (‘Vermaning aan de Soka Gakkai om zich te ontbinden’) op 7 november 1991 verstuurd door Nichiren Shoshu.